

Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

1/2010

Slovo starosty

Prosinec byl měsícem uspěchaným jako ostatně každý rok pro každého z nás. Ani jsem pomalu neregistroval, kolikátého je, jenom jsem se stále díval do diáře, abych na něco nezapomněl. O to víc jsem rád, že si opět velká řada z Vás našla čas a v sobotu 5. prosince přišla na druhý ročník „Pohoštění obecní polévku“. Počasí nám přálo víc než loni, polévky i sejkor se snědlo velké množství, stánkoví prodejci byli podle ohlasu také spokojeni.

Štěstí při nás také stálo, že se stihlo vše uklidit ještě ten den, jelikož nedělní počasí by k tomu již nepřálo. Děkuji tedy ještě jednou všem zúčastněným i zainteresovaným a nakonec přináším pár obrázků.

Druhý prosincový víkend k nám zavítala návštěva z naší partnerské obce Zuberec. Myslím, že jsme připravili bohatý program a zároveň ukázali a navštívili to, co si naši hosté sami přáli, ale i to, co se za našimi hranicemi nevidí. Jsem moc rád, že při nedělním odjezdu byla vidět jejich spokojenost. Důkazem toho jsou i následné děkované zprávy. I tady ještě jednou děkuji všem za pomoc a přináším pár fotek.

Dny utíkaly a já jsem věděl, že musí přijít rozhodnutí, jak dopadneme s financováním poslední velké etapy (článek ve Zpravodaji 6/2009), která nám ještě chyběla k dokončení celkové akce. Před rozdělením do čtyř etap měla svůj původní název „Stavební úpravy a přístavba Základní školy ve Studenci“. Nebudu raději psát své myšlenky, kdyby přišla záporná zpráva. Bral bych to i za neúspěch svůj vlastní, ačkoli to nedovedu více ovlivnit.

O to hůře by se to snášelo, když na předchozí tři etapy jsme finance dokázali sehnat.

Situace se opakovala (v roce 2008 se 15 miliónů na stavbu nové mateřské školy potvrdilo 19. prosince), ale nechala na sebe čekat ještě déle, tentokrát do večerních hodin s datem 23. prosince. **Jedná se o dotaci ve výši 8 miliónů korun** a lze to brát jako další vánoční dárek pro nás všechny. Máme tedy vyřešené financování největších změn, kterými Základní škola a Mateřská škola ve Studenci za poslední dva roky prochází. Je však potřeba zvládnout další náležitosti dotace, připravit realizaci především na období letních prázdnin, kdy prostory školy budou k těmto pracem nejlépe vyhovovat. Vše musí navazovat se stavbou nové mateřské školy tak, abychom vše odstartovali podle našich představ.

Jiří Ulvr, starosta

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Cena Zpravodaje

Jelikož se obec stala od 1. 1. 2010 plátcem DPH, tato daň se i zvýšila a také vzrostly ceny výrobce tiskovin, musela obec přikročit i ke zvýšení konečné ceny Zpravodaje z 5 Kč na 10 Kč. Obec i nadále velkou částí tuto službu dotuje. Současná cena jednoho výtisku převyšuje 20 Kč. Děkujeme za pochopení.

Další informace

Musím také zmínit ještě jednu věc, prosinec byl měsícem úspěšným ještě v další finanční záležitosti. Po průběžných jednáních s Krajskou správou silnic Libereckého kraje se podařilo dojednat příspěvek ve výši 200 000 Kč na realizaci „doasfaltování“ silnice k nově budovanému chodníku „Špice – směr Zálesní Lhota“ a tato částka byla z jejich strany právě v tomto měsíci uhrazena. I tady se ukázalo, jak je dobře, že jsme tuto záležitost začali v loňském roce. Záviselo to samozřejmě na ceně, která vyšla z výběrového řízení. Druhým faktem je, že bychom tento příspěvek v letošním roce již neobdrželi.

Jiří Ulvr, starosta

Další fotografie nové mateřské školky

Tentokrát tu jsou fotky stavby ze zimních měsíců.

V prosinci jsem se sešel se současným ministrem financí Eduardem Janotou, který mě utvrdil v názoru, který oba sdílíme. Postupem času si totiž člověk začíná čím dál více uvědomovat, jak bylo důležité to, že potřebné

začátek prosince

polovina prosince

začátek ledna

finance se sehnaly v roce 2008. Změny vlády, pravidel, lidí i jiných okolností by nás dovedly k tomu, že o rok později by s jistotou žádné peníze do naší obce nepřišly a nebylo by k vidění to, co Vám v posledních číslech Zpravodaje nabízíme. Další fotky se asi na nějakou dobu odmlčí, jelikož probíhají práce uvnitř budovy. Jakmile nastane změna, budeme samozřejmě pokračovat.

Jiří Ulvr, starosta

Poslední lednové dny se k nám vrátila opravdová zima v podobě vydatného sněžení. Rozumím všem Vaším „věcným“ připomínkám, které se týkají vyhrnování sněhu. Nerozumím však

otázkám na to, proč traktorista nepřišel ve stejný čas jako jezdí jindy, zda se vyhrnuje chodník a o jiných raději ani nepíšu.

Pokusím se jenom v krátkosti vysvětlit pár nejčastějších dotazů:

Jsou místa, která se prohrují přednostně, aby bylo zabezpečeno zásobování a další nevyhnutelné věci. Nechci říkat, že se to nedá vylepšit, vše záleží na lidech, ale většinou to v těchto případech bývá – pokud někde přidáte, musíte jinde ubrat a bude „křičet“ někdo jiný.

Traktorista samozřejmě nemůže přijet ve stejný čas, jako když napadne 10 cm sněhu.

Při takovýchto přívalech musí být nasazena i jiná technika, která pro traktory

musí komunikaci v určitých částech rozšiřovat. Další věcí je i to, že družstvo nevyhrnuje jenom naše obecní cesty, ale i komunikace své, či např. v Martinicích.

U chodníků je to i boj s Krajskou správou silnic, která udržuje hlavní silnice. Dohoda je taková, že v místech, kde se nacházejí chodníky, mají jezdit pomaleji. Skutečnost bývá i jiná, potom se stává, že právě vyhrnutý chodník je během pár minut opět zahrnut.

Pravda je i taková, že když to nejméně potřebujete, technika prostě selže, či už neutáhne to, co při menším množství. I s tímto jsme se ale dokázali vypořádat.

Poslední faktem, který si málokdo uvědomí je, že každý rok se zvyšuje délka udržovaných komunikací, avšak při stejném množství techniky.

Psát by se dalo určitě mnohem více, ale jak už jsem řekl na začátku, píšu raději v krátkosti.

Za sebe musím poděkovat všem zaměstnancům Zetky Strážník, a. s., ale i ostatním, kteří se podíleli a nadále podílejí na společném úklidu sněhu, který v dřívějších časech býval v takovémto množství každoroční běžnou záležitostí.

Jiří Ulvr, starosta

Zhodnocení roku 2009

Rok pod tímto číslem se nesl ve znamení hospodářské krize a propadu příjmů státního rozpočtu s negativním dopadem i na příjmy obcí a měst. V letošním roce se pak veřejné finance mohou vyvíjet ještě nepředvídatelnějším způsobem než v roce minulém. Z pohledu celkového veřejného dluhu jsou však samosprávy lepšími hospodáři než stát. Obce se na zadlužení České republiky podílí malým procentem a nezhoršují tak špatný vývoj veřejného dluhu. Letošní rok bude skutečně mimořádně obtížným, zároveň však k němu lze upínat naději na změnu financování obcí a měst.

Z již zmíněných důvodů se i naše obec musí vyrovnat se ztrátou daňových příjmů, která se za loňský rok pohybuje v řádech milionů. Na druhou stranu nelze brát jinak než za úspěch, že i v tak nepříznivé době jsme dokázali začít stavebně realizovat dvě velké akce, o kterých se zmiňuji na dalších řádcích.

Poslední dva roky se Vám pokouším v prvním čísle Zpravodaje přiblížit z mého pohledu nejpodstatnější věci, které se týkaly nás všech v uplynulém roce. Tradici tedy neporuším ani letos.

Informační systém

V březnu jsme úspěšně zahájili a na třech místech podél hlavní silnice umístili 1. etapu informačního systému, který bude postupně po celé naší obci. V současné době se vyrábí 2. etapa pro Zálesní Lhotu.

Návštěva hejtmana Libereckého kraje

Tato záležitost jistě přispěla ke zviditelnění naší obce. Není žádným pravidlem, aby hejtmán navštěvoval každou obec svého kraje. Proto jsem rád, že naše pozvání vedení Libereckého kraje přijalo, a také, že se tohoto setkání mohli zúčastnit i moji kolegové z okolních obcí.

Opravy obecních cest

Jak ve Studenci, tak v Zálesní Lhotě byly opraveny místní komunikace.

Naučná stezka

Zde se jedná o záležitost, kde je nutné poděkovat především vedení ZŠ a MŠ. V polovině roku byla zpřístupněna její první část. Zmiňuji to proto, že stezka slouží nám všem a její podoba je kladně hodnocena nejen místními obyvateli, ale také návštěvníky z různých částí naší republiky.

Rekonstrukce OÚ

V tomto bodu byl pro nás rok 2009 z důvodu neobdržení dotace z Regionálního operačního programu neúspěšný. Jednalo se o druhou a zároveň poslední žádost, jelikož finanční prostředky byly z tohoto programu již vyčerpány. Důvody, proč došlo k opětovnému pochybení daného úřadu, jsem zmiňoval ve čtvrtém čísle loňského Zpravodaje.

Přístavba nové MŠ

V létě jsme začali to, co si většina z nás již několik let přála. Jedná se o největší akci naší obce v mnoha směrech a jste o ní průběžně informováni.

Oprava hřbitovní zdi

V Zálesní Lhotě proběhla první etapa opravy hřbitovní zdi.

Úspěch v soutěži Vesnice roku 2009

V srpnu jsme se stali v krajském kole vítězi „Zelené stuhy“ za zeleň a životní prostředí, která nám přinesla i finanční dotaci. Její výše však nebyla při tomto vyhlášení ještě známa, jelikož absolutní vítěz České republiky dostává jinou částku než ostatní.

Chodník „Špice – směr Zálesní Lhota“ a nová síť veřejného osvětlení

Na podzim jsme začali s realizací chodníku podél silnice II. třídy, který má přinést především zvýšení bezpečnosti. Nové stožáry veřejného osvětlení se v tomto úseku rozsvítily již před vánočními svátky.

Partnerství s obcí Zuberec

Naše obec má od loňského roku svého zahraničního partnera v podobě slovenské obce Zuberec. Dohoda o spolupráci přinesla již své výsledky, a proto věřím, že tato snaha bude doceněna především v čase budoucím, stejně jako společný jazyk, který nedělá problém dorozumět se i dřívěji narozeným občanům.

Vítězství v soutěži „Zelená stuha České republiky“ v roce 2009

Po prvenství v krajském kole Vesnice roku 2009 jsme změřili síly s ostatními vítězi krajských kol, kde jsme všechny nečekaně, ale o to radostněji porazili a zároveň byli nominováni do evropské soutěže, která proběhne v letošním roce v Itálii. Zde byla také potvrzena dotace ve výši 700 000 Kč.

Obdržení dotace

Závěrem roku jsme dostali opět vánoční dárek, o kterém se zmiňuji v jiném článku. Jedná se o částku 8 milionů korun, která bude použita na změnu způsobu vytápění školy a nové školky.

Daň z nemovitostí

Pro mnohé jde možná o nepodstatnou věc až do té doby placení. Obec mohla, ale nezvýšila koeficient pro výpočet ceny odvodu za naše nemovitosti finančnímu úřadu. Současný stav je daný zákonem, nikoli ze strany obce.

Jiří Ulvr, starosta

Z jednání zastupitelstva obce

Páté a zároveň poslední zasedání zastupitelů v loňském roce se uskutečnilo 14. prosince. Zúčastnilo se ho 13 zastupitelů a 3 občané.

Při projednávání nakládání s odpady Ing. Boura seznámil zastupitele s příjmy z poplatků i s výdaji na odvoz a uložení komunálního, tříděného a nebezpečného odpadu a kontejnerů. Příslušná obecně závazná vyhláška č. 1/2008 byla ponechána v platnosti, poplatek za odpady tedy zůstává pro rok 2010 ve výši 500 Kč na osobu.

PaedDr. Petr Junek představil výroční zprávu základní a mateřské školy. Obsahuje informace o hospodaření, výuce, zájmových kroužcích, sportovní činnosti a provedených kontrolách, je k nahlédnutí na OÚ. Spolupráce s obcí je na dobré úrovni, škola má slušné výsledky ve vzdělávání (v celorepublikovém měřítku) i ve sportovní činnosti (např. orientační běh). Zvýšením kapacity družiny je i situace v odměňování uspokojivá.

Schválena byla smlouva na dopravní obslužnost na rok 2010, podle které obec přispěje částkou 164 700 Kč (90 Kč na obyvatele).

Zastupitelé schválili rozpočtové změny v roce 2009 a také pověřili radu obce ke schválení rozpočtových změn týkajících se dotací na stavební úpravy a přístavbu ZŠ a instalaci tepelného čerpadla v budově školy. Dále bylo schváleno rozpočtové provizorium pro 1. čtvrtletí roku 2010.

Jako další body programu byly projednány prodeje pozemků v Zálesní Lhotě, záležitosti týkající se zřízení věcných břemen a směna pozemků určených pro občanské vybavení za stavební.

V diskusi se pan starosta vrátil k minulému dotazu na zastávku „U Svatých“ v Zálesní Lhotě. Podle informací z ČSAD je opravdu malá pro velký počet dětí, které zde nastupují. Nová větší zastávka bude zahrnuta do rozpočtu obce na rok 2010. Pan starosta také informoval o přesazení tůje u pomníku padlých a o návštěvě v Senátu PČR u příležitosti vyhlášení soutěže Vesnice roku – Zelená stuha. Poděkoval zastupitelům za pomoc na „Pohoštění obecní polévkou“ a také při návštěvě partnerské obce Zuberec ze Slovenska.

Pan Pavel Jiran poděkoval panu starostovi za celoroční práci, zvláště pak za akci Obecní polévka, paní Dana Synková se připojila s poděkováním za vzorně připravený víkend a výborný program pro návštěvu ze Zuberce.

Pan Jaroslav Hák připomněl unikátní postup do celoevropské soutěže získáním Zelené stuhu a ptal se, jak se obec připraví na evropské kolo.

Životní jubilea spoluobčanů v roce 2010

70 let oslaví:

Babič Zdeněk	Zálesní Lhota, 190
Bourová Věra	Studenec, 105
Erlebach Miloslav	Zálesní Lhota, 137
Gottwaldová Naděžda	Zálesní Lhota, 43
Horáček Bohuslav	Studenec – Rovnáčov, 29
Horáček František	Studenec, 199
Jech Jaroslav	Studenec, 7
Karásková Marie	Studenec, 225
Kreisl Rainer	Zálesní Lhota, 55
Kuřík Jan	Studenec, 21
Plecháč Vítězslav	Studenec, 50
Synek Jindřich	Studenec, 359
Tauchman Jiří	Studenec, 116
Troppová Marcela	Studenec, 63
Vášová Gerda	Zálesní Lhota, 128
Vízner Jaroslav	Studenec, 126

75 let oslaví:

Horáková Karolína	Studeneč – Rovnáčov, 29
Chrtková Lidmila	Studeneč, 107
Jehová Vlasta	Studeneč – Rovnáčov, 57
Jiranová Lidmila	Studeneč, 177
Junková Věra	Zálesní Lhota, 111
Machová Alena	Studeneč, 78
Marhoulová Božena	Studeneč, 297
Novotný Ladislav	Studeneč, 96
Nýdrle Arnošt	Studeneč, 314
Nýdrlová Lidmila	Studeneč, 314
Stránská Věra	Studeneč, 230
Tauchman Jiří	Studeneč, 187

80 let oslaví:

Bartoň Antonín	Zálesní Lhota, 191
Honců Alexandra	Zálesní Lhota, 198
Janků Bohumil	Studeneč, 205
Janků Miluška	Studeneč, 205
Karásek Bohuslav	Studeneč, 271
Kozáková Vlasta	Studeneč, 62
Kuřík Josef	Studeneč, 22
Plecháč Ladislav	Studeneč, 323
Strnadová Jarmila	Zálesní Lhota, 197
Šorm Josef	Zálesní Lhota, 184

85 let oslaví:

Horáčková Marie	Studeneč, 64
Imlaufová Jana	Studeneč, 122
Kalenský Jaroslav	Studeneč – Rovnáčov, 51
Kudrová Vlasta	Studeneč, 350
Prochásková Ingeburg	Zálesní Lhota, 170
Šimková Miluška	Studeneč, 179
Tauchman Ladislav	Studeneč, 210
Vacek František	Studeneč, 233

90 let oslaví:

Jemelková Anna	Zálesní Lhota, 37
Kobřlová Anna	Studeneč – Rovnáčov, 61

91 let oslaví:

Šulcová Marie Studenec, 312

93 let oslaví:

Jeriová Amalie Zálesní Lhota, 84

94 let oslaví:

Machová Hermína Zálesní Lhota, 12

95 let oslaví:

Šulc Václav Studenec, 312

Pauerová Anna Studenec, 340

96 let oslaví:

Zima Jaroslav Zálesní Lhota, 36

97 let oslaví:

Tauchmanová Emilie Studenec, 156

Zlatou svatbu oslaví:

Václav a Alena Kuříkovi Studenec, 354

Jaroslav a Eva Čechovi Studenec, 344

Diamantovou svatbu oslaví:

Jaroslav a Marta Fišerovi Studenec, 209

Platinovou svatbu oslaví:

Václav a Marie Šulcovi Studenec, 312

Jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti.

Omlouváme se Všem, kteří slaví výročí svatby a nejsou zde uvedeni a ani jim nepřijdeme gratulovat. Důvodem je to, že neznáme datum jejich sňatku. Prosíme proto jubilanty nebo jejich příbuzné, aby nahlásili potřebné údaje na OÚ ve Studenci s dostatečným předstihem a mohli být zařazeni do evidence. Předem děkujeme.

Obecní úřad Studenec vyhlašuje podmínky výběrového řízení na poskytnutí půjček z Fondu rozvoje bydlení

Příhlášku je možné podat do 11 hodin 30. dubna 2010 na OÚ Studenec.

Žádost musí obsahovat:

- a) jméno a příjmení žadatele, název právnické osoby a statutárního zástupce

- b) adresu bydliště nebo sídlo právnické osoby
- c) přesné označení předmětné obytné budovy (adresa, číslo popisné, číslo parcely, doklad o vlastnictví domu nebo stavby, stavební povolení či jiný doklad o přípustnosti akce, příslušnou projektovou dokumentaci včetně předpokládané ceny)
- d) účel, na který má být půjčka poskytnuta
- e) předpokládanou lhůtu dokončení stavby
- f) požadovanou výši půjčky
- g) návrh na stanovení záruky za poskytovanou půjčku – čestné prohlášení ručitelů a doklad o výši příjmu žadatele a ručitelů (u osob samostatně výdělečně činných výpis z daňového přiznání za uplynulý rok)

Z fondu se poskytují tyto druhy půjček:

Poř. č.	Název (účel)	Úrok	Horní hranice půjčky na jeden dům
1	Rozšíření stávající byt. jednotky	3 %	200 tis.
2	Rekonstrukce domu, bytu nebo jeho části	3 %	180 tis.
3	Obnova fasády	3 %	50 tis.
4	Zateplení obvodového pláště domu	3 %	100 tis.
5	Izolace domu proti vlhkosti	3 %	50 tis.
6	Rekonstrukce střechy	3 %	150 tis.
7	Výstavba domovní ČOV nebo septiku s biofiltrem ke stávajícímu domu	3 %	60 tis.
8	Vybudování nebo rekonstrukce WC a koupelny	3 %	50 tis.
9	Výměna oken	3 %	100 tis.
10	Rekonstrukce vytápění domu	3 %	50 tis.

Jednotlivé druhy půjček lze sčítat. Půjčky nelze získat opakovaně na jeden objekt ke stejnému účelu. Půjčku lze čerpat nejdéle 12 měsíců po podpisu smlouvy oběma stranami. Půjčka se splácí v pravidelných měsíčních splátkách. Začátek splácení jistiny i úroku včetně termínů splátek se stanoví ve smlouvě mezi obcí a dlužníkem. Ve smlouvě lze dohodnout dobu splatnosti půjčky.

Vyvěšeno: 1. 2. 2010
Sejmuto po: 30. 4. 2010

Jiří Ulvr, starosta

Sběr nebezpečného a komunálního odpadu

Sběr nebezpečného odpadu a elektrozařízení
provede firma „Marius Pedersen, a. s.“

v sobotu 17. dubna 2010

Studenec		Zálesní Lhota	
U Lípy	8.00	u Svatých	10.50
u pošty	8.30	u Kynčlů	11.00
u sokolovny	9.00	u samoobsluhy	11.15
u samoobsluhy	9.30	u hospody	11.30
u Špice	10.00	u továrny	11.45
u pensionu Trautenberk	10.30	na křižovatce	12.00

Se svým odpadem si každý musí přijít osobně.

Sběr je zdarma pouze pro občany našich vesnic a pro majitele nemovitostí na území našich vesnic!

Sběr nemohou použít právnické osoby a osoby fyzické oprávněné k podnikání.

Pozor! Pneumatiky jsou sbírány pouze bez ráfků!

Elektrozařízení = všechno, co je na elektrický proud nebo na baterie.

Kontejnery na komunální odpad budou umístěny **od 22. do 26. dubna 2010**

Studenec: u Lípy, u školy, v Kruhovce **Rovnáčov:** u Chládků

Zálesní Lhota: u hřbitova

NEBEZPEČNÝ ODPAD NEPATŘÍ DO KOMUNÁLNÍHO ODPADU.

Není důvod jej dávat jinam, protože je sbírán bez poplatku!

Vážení! Pneumatiky, autobaterie, železný šrot, televize apod. opravdu nepatří do kontejnerů!!! Při každém sběru se najdou jedinci, kteří toto nedodržují, a tím porušují zákon o odpadech!

Do kontejnerů nepatří také stavební odpad – ten si každý stavebník musí odstranit na své náklady. V opačném případě budou náklady na odvoz a skládkovné přeúčtovány stavebníkovi.

Děkujeme

Placení poplatků ze psů na rok 2010

Připomínáme majitelům psů, že poplatek je splatný do **konce března 2010**.

Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.

Na základě Obecně závazné vyhlášky č. 2/2007 o místních poplatcích sazba poplatku činí ročně:

- za **prvního** psa **200 Kč**
- za druhého a **každého dalšího** psa téhož držitele **300 Kč**

Finanční úřad v Jilemnici

Jungmannova 151, 514 01 Jilemnice, ☎ 481 564 111

Čj.: 5158/10/259970603541

Vyřizuje: Ing. Jarmila Jiroušová

Telefon: 481 564 302

E-mail: jarmila.jirousova@jil.ul.ds.mfcr.cz

Jilemnice 5. 2. 2010

Úřední hodiny Finančního úřadu v Jilemnici

v období od 22. 3. 2010 do 31. 3. 2010

Úřední hodiny podatelny:

Po – Pá 7.30 – 18.00

Pokladní hodiny:

Po	7.45 – 15.00	15.45 – 18.00
Út	7.45 – 11.30	12.00 – 15.00
St	7.45 – 15.00	15.45 – 18.00
Čt	7.45 – 11.30	12.00 – 15.00
Pá	7.45 – 11.30	12.00 – 15.00

Zuberec

V průběhu roku 2009 se zapojila Obec Studenec do mezinárodního projektu, který podporuje vzájemnou spolupráci obcí z jednotlivých členských zemí Evropské unie. Závěrečnou akcí v loňském roce byla návštěva delegace ze slovenské partnerské obce Zuberec u nás v Podkrkonoší.

Zástupce obce Zuberec jsme přivítali v pátek v odpoledních hodinách na obecním úřadě a poté již osmičlenná delegace v čele se starostou obce Zuberec Ing. Vladimírem Šiškou a jeho zástupcem Ing. Vladimírem Žákem, ředitelkou školy v Zuberci Mgr. Martou Šimičákovou a jejím zástupcem Mgr. Miroslavem Kovařem a dalšími čtyřmi členy obecního zastupitelstva pokračovala v připraveném programu. Nejprve navštívila studeneckou školu a po její prohlídce se diskutovalo o možné spolupráci obou škol. Obě obce leží v turisticky atraktivních oblastech svých zemí a především Zuberec může pro své návštěvníky nabídnout spoustu atraktivních míst (Roháče, Malá Fatra, Orava, Tatralandia). Zuberecká škola nabídla studenecké výhodné ubytování včetně plné penze přímo v ubytovacím zařízení školy, a tak možná již v příštím roce navštíví někteří žáci studenecké školy partnerskou obec. V druhé části diskuse se projednávala možnost zapojení obou škol do dalšího mezinárodního projektu, který by měl pomáhat v oblasti prevence sociálně patologických jevů (záškoláctví, kouření, alkohol, drogy, dětská kriminalita). Po návštěvě školy se naši hosté vrátili na obecní úřad, kde je čekali zastupitelé Obce Studenec a v neformální besedě si vyměňovali nejen zkušenosti z práce v obecním zastupitelstvu, ale i spoustu zážitků z doby společného státu. Jazykové rozdíly nebyly žádnou překážkou, neboť většina členů obecního zastupitelstva jsou pamětníky československého vysílání televize a rozhlasu.

Sobotní dopoledne bylo věnováno návštěvě Špindlerova Mlýna a roli průvodce se ujal Oldřich Šimek, bývalý starosta Špindlerova Mlýna. Jak se ukázalo, lepšího průvodce jsme si nemohli vybrat. Na informačním středisku obdrželi naši hosté drobné dárky od Města Špindlerův Mlýn a poté již mohli zasvěceně diskutovat při prohlídce města se svým průvodcem o společných rysech i odlišnostech obou horských středisek. K výraznému zlepšení nálady přispělo i vyprávění o oslavách narozenin bývalého slovenského premiéra Mikuláše Dzurindy ve Špindlerově Mlýně, které zde slavil s tehdejším českým premiérem Milošem Zemanem, a Olda Šimek se ukázal i jako výborný imitátor našeho nezaměnitelného politika.

Odpolední program byl zahájen návštěvou Krkonošského muzea v Jilemnici a vedle expozice muzea se pochopitelně hovor také stočil na tehdejší aktuální problém ohledně vodného místního muzea. Poté se všichni „ztratili“ mezi početnými návštěvníky jilemnického předvánočního jarmarku, ale včas se všichni objevili na

jilemnické radnici, kde je přivítala místostarostka Ing. Jana Čechová, kterou později doplnil i starosta Mgr. Vladimír Richter a krajský radní Ing. Jaroslav Podzimek. Izde diskuse přebíhala od obecních záležitostí a problémů místní samosprávy k různým vzpomínkám a zážitkům z návštěv Slovenska či České republiky. Oficiální sobotní program byl zakončen ohňostrojem, který sice nebyl Městem Jilemnice připraven pro návštěvu ze Zuberce, ale dějiny často podrobnosti nezkoumají...

Nedělní ráno patřilo mši ve studeneckém kostele a poté jsme ranní sněhovou nadílkou projeli do Poniklé do místního Muzea krkonošských řemesel. I když naši hosté mají v Zuberci Skanzen oravskej dediny, byli překvapeni exponáty i poutavým vyprávěním o životě v Krkonoších. Závěrečný společný oběd byl příjemným zakončením návštěvy našich přátel v naší obci a nás těšilo, že se jim u nás líbilo.

Nezúčastněný čtenář se může zeptat, co přinese tato spolupráce právě jemu. Prvním přínosem je spolupráce obou škol a někteří žáci studenecké školy již Zuberec navštívili a troufám si říci, že všem se pobyt na Slovensku líbil. Tím druhým je určitě možnost pro občany našich obcí alespoň přemýšlet o tom, zda nestrávit svou dovolenou v nádherném prostředí Roháčů. Zuberec nabízí rozsáhlé turistické služby s pestrou nabídkou ubytování a stravování, pravidelné folklórní slavnosti v průběhu srpna a řadu dalších společenských akcí. A jak nám Zuberečtí slíbili, hosté ze Studence budou vždy vítáni. Koneckonců se může čtenář Studeneckého zpravodaje seznámit s obcí Zuberec na jejich internetových stránkách (www.zuberec.sk), kde najde třeba i řadu fotografií z říjnové návštěvy studenecké školy při setkání obcí Zuberec – Otyň – Studenec.

V Studenci sme sa cítili ako v kruhu svojich blízkych

Převzato ze Zubereckých novin 5/2009

Druhý októbrový týždeň sa v Zuberci konalo medzinárodné stretnutie s priateľených obcí Otyň (Polsko), Studenec (Česko) a Zuberec. Pri tejto príležitosti bola podpísaná dohoda o vzájomnej spolupráci medzi obcou Studenec a Zuberec. Jednou z foriem spolupráce je aj vzájomné spoznávanie sa.

Studenec je podhorská obec v blízkosti Krkonoš. Nadmorskou výškou a počtom obyvateľov je podobná našej obci. Skladá sa z dedín Studenec a Zálesní Lhota. Okolie je veľmi lákavé nielen v zime ale aj v lete.

Spoznať obec Studenec a život v nej, bol cieľ návštevy 8-člennej delegácie Zuberčanov, ktorá strávila druhý decembrový víkend v tejto krásnej oblasti.

Po príchode do Studenca nás privítal starosta Jiří Ulvr, spolu s učiteľským zborom. Učitelia nám predstavili základnú školu, ktorá bola nedávno

rekonštruována z finančných prostriedkov EÚ. Druhý deň delegácia Zuberca strávila v turistickej oblasti Špindlerův Mlýn a v múzeu v meste Jilemnice, ktoré susedí s obcou Studenec. V múzeu sme sa oboznámili z históriou lyžovania v Čechách. V Jilemnici vznikali prvé spolky lyžovania v Čechách už koncom 19. storočia. V podvečer sme sa stretli s Krakonošom (horský ochranca, ktorý chráni celé Krkonoše proti pytlakom). S históriou obcí spod Krkonoš sme sa oboznámili v Múzeu krkonošských remesiel v Obci Poniklá. Tu sme mali možnosť vidieť spracovanie obilia a slamy, drotovanie, výrobu vianočných ozdôb, spracovanie ľanu, staré hračky a ďalšie nástroje, ktoré boli v minulosti súčasťou života krkonošských obyvateľov. V záverečný deň sme sa v obci Studenec zúčastnili sv. omše. Osobitne nás privítal miestny pán farár. Na české pomery bola účasť na nedeňnej sv. omši nezvykle veľká.

Napriek tomu, že sme boli od Zuberca 450 kilometrov, cítili sme sa ako doma v kruhu svojich blízkych.

Alžbeta Železniková

Poděkování za Tříkrálovou sbírku 2010

Farní charita Studenec děkuje tímto koledníkům i dárcům, kteří se zúčastnili Tříkrálové sbírky 2010. Výtěžek sbírky v naší obci Studenec činil **52 318 Kč**, v Zálesní Lhotě dosáhl výše **7 603 Kč** a obě tyto částky byly odeslány na ústředí Charity Česká republika v Praze 1.

Rozdělení vybraných peněz je následující:

- 65 % bude využito na projekt FCH Studenec,
- 15 % případně Diecézní charitě Hradec Králové na její projekty,
- 10 % bude využito na humanitární pomoc do zahraničí,
- 10 % obdrží ústředí charity v Praze a bude z nich hrazena i režie celé sbírky.

V uplynulých letech FCH Studenec využila svůj podíl ze sbírky na nákup zdravotních pomůcek pro imobilní pacienty, jako jsou elektrické polohovací postele, antidekubitní matrace a podložky, WC křesla, chodítka, hrazdičky, odsávačky, koncentrátor kyslíku a další speciální pomůcky, které stále pomáhají lidem v jejich těžké životní situaci.

Další část výtěžku pomohla Diecézní charitě Hradec Králové a Arcidiecézní charitě Praha k realizaci jejich projektů, např. stavba deseti domků pro nejhudší rodiny v Indii, nákup speciálních zdravotnických pomůcek, projekt Adopce na dálku podporující vzdělání a uplatnění mládeže v rozvojových zemích, projekt zaměřený

na poskytování právního poradenství uprchlíkům nebo projekt pomoci lidem znevýhodněným na trhu práce.

Ať Vám Pán za Vaše dary a službu požehná!

Do roku 2010 Vám všem přeji vše dobré.

Za FCH Studenec Heda Jiranová

Jilemnicko – svazek obcí

Představujeme činnost jednoho z významných subjektů našeho regionu, za který Jilemnicko – svazek obcí zajisté můžeme považovat. Málokdo možná ví, že jeho činnost byla zahájena již na konci devadesátých let neformálním způsobem, oficiálně pak jako dobrovolné sdružení obcí funguje od dubna 2000. V současnosti sdružuje 3 města a 18 obcí (Jilemnice, Jablonec n. Jizerou, Rokytnice n. Jizerou,

Benecko, Bukovina u Čisté, Čistá u Horek, Horní Branná, Horka u Staré Paky, Jestřabí v Krkonoších, Kruh, Levínská Olešnice, Martinice v Krkonoších, Mříčná, Paseky n. Jizerou, Peřimov, Poniklá, Roztoky u Jilemnice, Studenec, Svojek, Víchová n. Jizerou, Vítkovice v Krkonoších).

V roce 2010 si budeme připomínat 10 let od vzniku Jilemnicka – svazku obcí. Seznamte se podrobněji s jeho činností v nejúspěšnějším roce jeho existence, kterým i přes veškeré negativní dopady hospodářské krize byl rok právě uplynulý – rok 2009.

Důvody, proč spatřujeme jako nejúspěšnější právě ten minulý rok, jsou hned tři. Především se Jilemnicku – svazku obcí podařilo připravit a zorganizovat nebývalé

množství aktivit a projektů pro veřejnost i pro své zástupce. Dále se jeho zástupcům podařilo úspěšně prezentovat region i mimo území ČR a navázat významné partnerské vztahy. V neposlední řadě se pak Jilemnicko – svazek obcí prosadilo mezi žadateli o dotace z Evropských strukturálních fondů a fondů ze zemí v rámci evropského hospodářského prostoru (tzv. EHP). Protože nás všechny tyto úspěchy velmi těší, rádi bychom se s Vámi o tuto radost podělili, a také představili hlouběji svoji činnosti těm, kteří o naši existenci zatím neslyšeli, nebo si ji neuměli spojit s probíhajícími aktivitami v regionu.

Pro přehlednost budeme postupovat tak, jak minulý rok plynul – a co nám přinesl či naopak neumožnil (neboť ne vždy lze slavit jen úspěchy).

Na začátku ledna jsme předložili žádosti o dotace v rámci Grantového programu Libereckého kraje. Peníze měly být určeny na opravu a údržbu obecního majetku a na samotnou činnost kanceláře Jilemnicka – svazku obcí. Vzhledem ke krácení finančních prostředků určených pro tyto účely nebyly naše žádosti uspokojeny. Tento neúspěch nás hned na začátku roku ale neodradil a připravovali jsme se na další plánované akce.

Na konci března nás pak naopak velmi příjemně překvapila zpráva, že patříme mezi úspěšné žadatele v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polská republika. Podpořen byl náš projekt „Krakonošovy letní podvečery bez hranic“, jehož myšlenka je postavena na již tradičních Krakonošových letních podvečerech. V rámci projektu byly podvečery rozšířeny o partnerství s polským městem Karpacz. Podporu z prostředků EU budeme čerpat až do konce roku 2011.

V dubnu jsme ve spolupráci s Městem Jilemnice uspořádali již tradiční akci, která byla určena všem učitelům mateřských, základních, středních a uměleckých škol při příležitosti Dne učitelů 2009. Vybraným učitelům byla předána ocenění, a po zdárném průběhu jsme si jisti, že tato akce si nachází stále více příznivců z řad regionálních pedagogů i ostatního školského personálu.

V květnu jsme poté absolvovali jedinečnou, a o to více očekávanou zahraniční aktivitu. Protože se nám v roce 2008 podařilo získat příslib na finanční podporu určenou na získávání zkušeností se zahraničním partnerem, proběhla realizace projektu „Studijní pobyt starostů Jilemnicka – svazku obcí“. Naším partnerem byl Norský svaz měst a obcí a následně region Molde og Roomsdal, který nás hostil po čtyři dny našeho pobytu v Norsku. V rámci této akce jsme navázali zajímavé partnerské kontakty a především prezentovali Jilemnicko i v takto vzdálené zemi. Že tato cesta nebyla zbytečná, dokazuje velké množství zážitků, které si účastníci přinesli z návštěvy místních podniků na likvidaci a zpracování komunálního odpadu a bioodpadu, z podniku na zpracování ryb nebo přímo z centra řízení jedné

z poboček firmy Shell, která těží na norském pobřeží zemní plyn. Podařilo se nám také norské zástupce upoutat zajímavým vyprávěním o naší rodné zemi tak, že projevíli zájem navštívit Jilemnicko v rámci svého plánovaného srpnového pobytu v Praze. Celý projekt se v závěru podařilo vyúčtovat dle požadavků, takže bylo možné získat zpět významnou část celkových nákladů.

V průběhu jarních měsíců (duben, květen, červen) probíhala také zcela mimořádná celoregionální preventivní akce pro děti z mateřských školek. Projekt se jmenoval „Vím, co smím, a tak se nebojím“. Realizován byl ve spolupráci s Městem Jilemnice a podpořen také částečně z Programu prevence kriminality Ministerstva vnitra prostřednictvím Libereckého kraje. Zástupci Policie ČR a Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje navštívili v průběhu dvou a půl měsíců všechny mateřské školky na Jilemnicku a setkali se celkem s cca 750 dětmi. Akce to byla organizačně i časově velmi náročná, ale stála za tuto námahu. Vydány byly i originální omalovánky s tematikou prevence, které obdrželo každé zúčastněné dítě.

Před letními prázdninami ještě proběhlo výjezdní zasedání zástupců Jilemnicka – svazku obcí, tentokrát v krásném prostředí obce Čistá u Horek. Již druhým rokem se zástupci všech členských obcí 2× ročně schází mimo „sterilní“ prostředí zasedacích místností a kanceláří a poznávají společně krásy jednotlivých obcí našeho regionu. Proč jezdit na daleká místa, když leckdy neznáme ani vše, co nám naše okolí nabízí a čím se snažíme přilákat i vzdálenější turisty k návštěvě svého regionu. Navštívili jsme daňčí oboru, chovnou stanici tažných psů a významného zaměstnavatele této části regionu firmu Suchánek & Walraven, s. r. o.

Třetí týden měsíce července pak již zcela patřil kulturní přehlídce Krakonošovy letní podvečery – letos tedy již s účastí obyvatel města Karpacz. I přesto, že nám ke konci týdne počasí nepřálo, program se vydařil a potvrzuje se pravidlo, že každým rokem je bohatší a zajímavější.

Ke konci srpna a začátkem září nás čekaly další dvě velmi významné jednodenní akce. Přivítali jsme na půdě jilemnické radnice norskou delegaci – provedli je nejen Jilemnicí, ale také jsme pro ně připravili zajímavý program v Poniklé, jedné z členských obcí, kde proběhla návštěva místního muzea řemesel a výroby perličkových ozdob. Ponikelští připravili zahraničním návštěvníkům na jejich přání bohatou hostinu plnou dobrůtek hodných krkonošských gurmánů. A možná byste se až divili, jaký úspěch u skandinávských starostů sklidily makové buchty, štrúdl, sejkory, houbovec, kyselo nebo krkonošský guláš. Závěr celého dne jsme pak věnovali (také na přání hostů) exkurzi v Novopackém pivovaru, neboť proslulost českého piva dosáhla až k norským fjordům.

Ve velmi rychlém tempu, několik dní po odjezdu norské delegace, přivítali zástupci Svazku hejtmána Libereckého kraje spolu s několika členy Rady kraje.

I přes trochu ostřejší diskuze týkající se některých úseků silnic a především finančních podpor do venkovských oblastí, bylo setkání úspěšné a zajímavé. Doufejme, že jsme pana hejtmana neodradili našimi všetečnými dotazy a že si k nám najde cestu i příště.

Září a říjen patřil již třetím rokem projektu „Děti, pozor silnice!“. Opět jsme všechny prvňáčky přivezli na prohlídku budovy okresního ředitelství Policie ČR a následně pak na dopravní hřiště v Košťálově, kde si mohli vyzkoušet na kolech či koloběžkách své nově nabyté znalosti.

V průběhu podzimních měsíců jsme slavili další úspěch při předložení žádosti o dotaci v rámci Místní akční skupiny, která přerozděluje prostředky z Programu rozvoje venkova na našem území. Jilemnicko – svazek obcí obdrželo podporu na realizaci projektu „Pasportizace kulturního dědictví na Jilemnicku“. Cílem tohoto projektu je v průběhu roku 2010 připravit odborný přehled všech místních drobných památek (kapliček, křížků atd.), které k tradicím a kultuře regionu neodmyslitelně patří. Tento soupis bude připraven soudním znalcem v oboru, a kromě přípravy dalších zajímavých publikací umožní i ocenění těchto památek, jejich zařazení do majetku obcí a především také doporučení na jejich šetrnou opravu či údržbu.

Protože je Jilemnicko regionem nadmíru kulturním, pokusili jsme se již podruhé požádat o dotaci na pořízení mobilního jeviště, které by sloužilo všem členským obcím a jejich spolkům. Výsledky budou známy začátkem roku 2010, kdy by mělo být vyhodnoceno další kolo žádostí do MAS „Přid'te pobejt!“ o. s.

Druhé loňské výjezdní zasedání proběhlo v listopadu v obci Poniklá, kde starostové navštívili Krkonošské muzeum manželů Pičmanových, a poté proběhla trochu adrenalinová noční návštěva místních jeskyní. Hned druhý den ráno nás přivítali ve firmě Singing Rock, kde jsme nahlédli do výroby a také do nového školicího centra.

Posledním naším úspěchem v loňském roce bylo získání dotace z Libereckého kraje, která umožní vytvořit novou variantní studii možných způsobů zpracování bioodpadu na Jilemnicku. Budou aktualizovány již staré propočty potenciálu zelené hmoty v regionu a zhodnoceny všechny možné způsoby zpracování. Výstup z této studie a navrhované společné řešení tohoto problému pro celý region bude známo a prezentováno veřejnosti koncem roku 2010.

Doufáme, že se nám podařilo stručně a přehledně shrnout celou naši činnost v loňském roce a přiblížit naši práci všem obyvatelům regionu Jilemnicko. Věříme, že i rok 2010 bude takto úspěšný a že naše práce bude stále více na očích a ku prospěchu nám všem, kteří se rozhodli spojit své životy s krásným prostředím západních Krkonoš.

Radka Soukupová, manažerka

Co nového u nás v MŠ Studenec

Po prázdninách se v naší mateřské škole opět rozběhl nový školní rok 2009/2010. Nastoupilo nám 63 školáčků, kteří se zapojili do školního vzdělávacího programu: „Klíč do přírody a světa kolem nás“. Program je zaměřen na život v naší vesnici. Děti také můžou navštěvovat některý kroužek – flétny, tanečky, angličtinu nebo plavání, děti s vadou řeči dochází na logopedii.

18. září nás ve školce navštívila Babka Bylinka s ekovýchovným programem, dozvěděli jsme se, jak se léčí bylinkami lidé i zvířátka, že ne všechno, co roste v lese, je vhodné k jídlu.

23. září jsme jeli autobusem do KD Jilemnice na divadlo – Bez práce nejsou koláče.

20. listopadu nás ve školce navštívil opravdový kouzelník pan Štisko. Předvedl nám hodně kouzel a také nás jedno naučil. Představení se nám všem moc líbilo a děkujeme tatínkovi panu Podzimkovi za jeho zprostředkování a sponzorování.

Bezpečnost dětí je naší prioritou, a to i na silnicích, proto nejstarší oddělení dětí přivítalo vyhlášení výtvarné soutěže hejtnanem LK a zúčastnilo se této soutěže s dopravní tematikou: „Co mě ochrání v silničním provozu“.

A pomalu se přiblížila ta nejhezčí doba vánoční. Před školkou se opět rozsvítil krásný vánoční strom.

5. prosince jsme vystoupili s vánočním programem na „Pohoštění obecní polévkou“ a také jsme tam měli svůj stánek s výrobky našich dětí. Dětem se nejvíce líbil pan Krakonoš, který jim rozdával pohlednice a knoflíky.

7. prosince nás pozvali do podniku Aries na vánoční besídku. Předali jsme vyrobená přáníčka a popřáli všem zaměstnancům vánočními koledami krásné svátky a za to jsme byli obdarováni různými dobrotami.

9. prosince na OÚ měli svoje vánoční setkání důchodci a také nás pozvali, abychom jim zpestřili jejich program naším zpíváním.

V neděli 13. prosince odpoledne se celá školka sešla v penzionu Trautenberk. Pozvali jsme rodiče, prarodiče a předvedli jim naše vánoční vystoupení na besídce. Po skončení programu děti dostaly za odměnu vánoční balíček. Tímto chceme velmi poděkovat manželům Hrubým, že již druhý rok nechali naši velikou skupinu udělat besídku v jejich penzionu. Propůjčili a připravili pro nás celý velký sál a také po nás všechno uklidili. Ještě jednou srdečně děkujeme za pěkné přijetí.

Od 14. prosince jsme koledovali s vánoční koledou v okolí mateřské školy – pekárna, pošta, obchody. Všude jsme byli s radostí přijati a odnesli si nějakou tu sladkost nebo vitamíny.

17. prosince nám Ježíšek přinesl stromeček a pěkné dárky (hračky) do naší školky, aby to čekání na Štědrý večer u nás doma trochu rychleji uběhlo.

Děkujeme všem za podporu, pomoc, sponzorování našich dětí v MŠ za celý rok 2009.

Podzim, zima v MŠ v Zálesní Lhotě

V naší mateřské škole se stalo již pravidlem setkávání dětí a rodičů několikrát do roka.

Pro podzimní setkání jsme si připravili společnou akci pod názvem „Podzimní tvoření“. Rodiče s dětmi si zde mohli vyzkoušet svou šikovnost a tvořivost při různých výtvarných činnostech. Nabídka byla různorodá. Každý se mohl rozhodnout sám, kde bude chtít začít.

Někoho zaujala výroba „makulenek“, kde se pracovalo s odstřížky látek a s makovicemi. Jiní zase vystříhovali a barvili listy z naškrobené gázy. Také vytvořit obrázek z kukuřičného šustí nebylo nijak obtížné. Dařilo se i otiskování nabarvených listů při zdobení rámečku. Zapichování barevných špejlí do brambor bylo opravdu jednoduché a bramborové ježci vypadali úžasně.

Všem přišlo vhod i malé pohoštění. Paní kuchařka připravila na ochutnání chléb s pomazánkou a čaj. Ochutnávky při našich setkáních zařazujeme nově. Rodiče tak

mají možnost seznamovat se s jídelníčkem dětí.

Práce se dařila, hlad nás netrápil a příjemná atmosféra nás provázela po celé odpoledne. Co si přát víc?

Ať se na naše společná setkání těší nejen děti, ale i rodiče.

Další společnou akci rodičů a dětí chystáme vždy před Vánoce. Nebylo tomu jinak ani letos.

Vánoční pásmo se skládalo z podzimní a zimní části, nechyběla dramtizace pohádky, básničky, písničky, krátké scénky a samozřejmě ani koledy.

V tomto čase je vždy mnoho práce: výroba přáníček, dárků, plnění úkolů z adventního kalendáře, strojení stromečku, vánoční výzdoba školky a mnoho dalších.

Příjemným zpestřením proto byla návštěva Mikuláše s jeho doprovodem. Jen tu metlu nám tam neměl nechávat. Máme s ní jen samé trápení. Jak někdo zazlobí, metla hned začne na skříňce poskakovat.

Divadelní představení „Cesta za vánoční hvězdou“, které jsme zhlédli ve SD v Jilemnicích, nám z příjemného čekání na „Ježíška“.

Nejkrásnějším okamžikem v předvánočním čase byla nadílka, kterou jsme jednoho dne objevili u vánočního stromku.

Těšíme se, co pěkného zažijeme v roce 2010.

Marie Felcmanová a Jaroslava Šormová, učitelky MŠ Zálesní Lhota

Zápis do mateřských škol

s nástupem v průběhu celého školního roku 2010/2011 se koná v následujících termínech:

Studenec **1. 4. 2010** **7.00 až 15.00**

Zálesní Lhota **26. 4. 2010** **9.00 až 15.00**

ZŠ Studenec

Předvánoční dárek

Jakmile se dny začnou krátit, napadne první trocha sněhu a v obchodech se začne objevovat vánoční výzdoba, nastane pro většinu dětí nekonečně se vlekoucí doba. Šťedří den je ještě tak daleko a čas téměř neutíká. Je proto pochopitelné, že každý

program, který čekání zkrátí, přijde vhod.

Takovým zpestřením se stala pro studenecké třetíáky, čtvrtáky a pátáky návštěva divadla v Mladé Boleslavi. Děti tam 30. listopadu zhlédly pohádku O Dobru a Zlu. Hra s klasickým námětem v netradičním pojetí mladých herců. Všichni drželi pěti něžné víle Všudybylce, litovali vítr zakletý do kamene a báli se zlé čarodějnice. Srdce všech si ale získali trochu popletení skřítki Stromohlta a Kostitřas. Jako v každé správné pohádce všechno dobře dopadlo a potlesk byl bouřlivý. Protože čas vánoční je dobou nečekaných překvapení, herci opravdu „nečekaně“ pozvali odvážné návštěvníky k sobě na jeviště, kde si s nimi mohli zazpívat ústřední písničku celé hry.

Svátečně naladěni, spokojeni a unavení se všichni vrátili do svých domovů, aby byli zase o krůček blíž magickému času Vánoc.

PaedDr. Miloslava Jindrová, učitelka 3. třídy ZŠ

Reportéři školního časopisu Pepíno... co jsme vlastně dělali?

Prošli jsme všechny třídy na druhém stupni a fotili vánoční stromečky, abychom vyhlásili soutěž o ten nejpěknější. Kdo vyhrál, zatím nevíme, hlasovat mohou všichni.

Pro zpestření jsme se vypravili do 1. třídy a ptali se našich nejmenších, co by rádi našli pod stromečkem. Děti byly veselé a těch přání! Bagr, lego, panenky, auto na ovládání...

Také jsme se zastavili u pátáků, kteří zrovna měli besídku v plném proudu, rozbalovali dárky a měli bohatou ochutnávku cukroví.

Vánoční dílny

Jako první jsme navštívili dílnu v kuchyňce a dá se říci, že jsme šli po čuchu.

Výroba, pečení a zdobení perníčků, to byla práce velmi příjemná. Jak už bylo řečeno, krásně to tu vonělo, bylo tu teplíčko a z okna pěkný výhled na zasněžené Krkonoše.

Všichni si zde počínali jako opravdoví cukráři.

Pokračovali jsme do další dílny, kde **vyráběli slaměné ozdoby**, které na stromečku vypadají velmi pěkně a staročesky. Výroba začínala od

jednoduchých řetězů až po složitější ozdoby, třeba ve tvaru zvonku. Každý vyráběl, co zvládl, a dopadlo to dobře (viz foto).

Ve třídě, kde malovali na sklo, jsme

se zeptali Míši H. z 8. třídy:

Proč zrovna tato dílna?

Nikdy jsem to nezkoušela, byla jsem zvědavá, jak se to dělá a jestli to zvládnu.

A jak se to tedy dělá a co na to potřebuješ?

Potřebuji nařezané sklo, barvy, papír, tužku, fantazii. Na papír si tužkou namaluji obrázek, na který přiložím sklo a vybarvuji ho podle obrysů celý.

K čemu to poslouží?

Dá se použít jako dárek, je to vlastně obrázek, např. na zeď.

Vybrala by sis tuto dílnu znovu?

Ne, protože ráda zkouším nové věci a toto jsem právě vyzkoušela.

Děkujeme za rozhovor.

Ve třídě, kde vyráběli svícny, to také krásně vonělo, ale pro změnu jehličím.

Byl tu trochu nepořádek, protože potřebovali více materiálu, ale výsledek byl překvapivý. Foto pořízené v této dílně vše potvrdí. Všichni se snažili.

Pohoda na první pohled vládla „pod střešou“, kde probíhala **automatická**

kresba, a my jsme se opět zeptali, tentokrát Sandry K. ze 6. třídy.

Můžeš nám stručně vysvětlit, o co jde?

Sedíme v kroužku, vidíme na sebe, malujeme, co nás napadá, a popíjíme čaj. Obrázky nějakým způsobem vypovídají o tom, jak se cítíme, na co myslíme, jak některé věci kolem vnímáme. Paní učitelka nám k tomu povídá a vysvětluje nám, proč jsme to namalovali a zatím má pravdu.

Stydíš se někdy za své pocity?

Spíš ne a tady je příjemná atmosféra, takže vůbec.

Jak bys to hodnotila, vybrala sis dobře?

Je to tu úplně vánoční, voní tu svíčka a čaj, je to tu plné barev, dobře jsem si vybrala.

Děkujeme za rozhovor.

V horním patře budovy ještě zůstaneme a podíváme se, jak vypadají, **dobře naladěné anglické Vánoce**. Markéta J. z 8. třídy nám to popsala takto:

„Vybrala jsem si tuto dílnu, protože mě zajímá, jak se Vánoce slaví za hranicemi našeho státu. Paní učitelky ovládají angličtinu a hru na klavír, tak si zpíváme anglické písničky, hrajeme hry, povídáme si o tradicích, je tu legrace a sešla se dobrá parta. Jsem moc spokojená.“

Děkujeme.

Teď už netrpělivě čekáme na naše „výletníky“, kteří chtěli **poznat zimu „z koňského hřbetu“**.

Péťa ze 7. A nám to vyprávěl.

„Asi Vás překvapí, že jsme začínali na PC. Hledali jsme totiž něco o koních, o druzích sedel, o historii a o tom, co koně mají rádi. Z domova jsme už byli nachystaní a nesli jsme jim třeba jablíčka. Procházka ke koním byla velmi romantická, protože napadl dlouho očekávaný sníh.“

Pan učitel, který se o koně stará a jezdí na nich, vyprávěl samé zajímavé věci. Nejdůležitější pro nás bylo zapamatovat si, že u koní musí být klid a kázeň, aby se nesplašili.

Snad nám to i šlo. Ze sedla je opravdu svět trochu jiný, člověk si připadá tak „majestátně“. Kdo si troufal, ovládal koně sám, to byl zážitek.

Myslím, že kdo má rád přírodu a zvířata, si to užil, já za sebe děkuji.“

My také děkujeme Vám všem, kteří jste se o své zážitky s námi podělili, děkujeme našim učitelům, že pro nás vánoční dílny připravili, a těšíme se příště zase... možná na nějaké jiné dílny.

Pro školní časopis Pepino „parta reportérů-začátečnicků“ a Mgr. Romana Macháčová

Vánoční koncert

Vánoční doba se rychle blížila a dalším krůčkem ke slavnostní vánoční náladě byl každoroční vánoční koncert žáků ZŠ Studenec. Svým hudebním umem se rodičům, prarodičům i ostatním návštěvníkům pochlubilo na 50 žáků z 1. až 9. třídy.

Odpolednímu koncertu, který je určen pro rodiče a veřejnost, předcházely dva dopolední

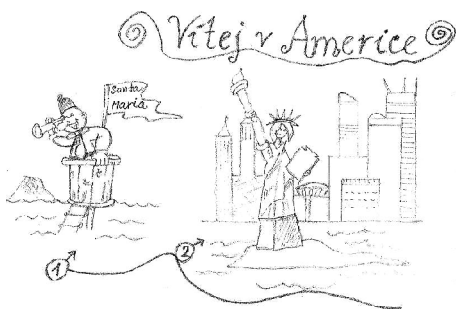
koncerty pro žáky 1. a 2. stupně. Oba byly úspěšné, i když ne všichni žáci dokáží ocenit, že ti druzí umí i něco navíc. Někdy je to totiž i o dost velké odvaze vystoupit před svými spolužáky z celé školy. Všem účinkujícím patří velký dík.

Součástí odpoledního koncertu bylo i vystoupení hudebního kvarteta pod vedením p. Horáčka ze ZUŠ Jilemnice. Toto vystoupení pohladilo po duši a završilo příjemnou vánoční atmosféru celého koncertu.

PaedDr. Dana Synková, ZŠ Studenec

Zeměpisná soutěž „Vítej v Americe“

Koncem listopadu jsme v „sedmičkách“ dobrali Ameriku. A protože při různých opakováních a soutěžích v hodinách žáci uměli odpovědět na spoustu otázek a věděli o kontinentu za velkou louží snad vše,

chtěli poměřit své síly nejen se spolužáky ve třídě, ale i s ostatními dobrovolníky ze školy.

Celou soutěží žáky provázel Kryštof Kolumbus, který Ameriku jen náhodou objevil při plavbě do Indie. Úkolem soutěžících bylo doplnit Kolumbovo vyprávění o Americe. Každému soutěžícímu pomohla při doplňování mapa s obrázky slavných míst jako je New York, Hollywood, karneval v Riu de Janeiru nebo Peru, o kterých Kolumbus vypráví.

Soutěžit přišlo 19 žáků. Sladkou odměnu za první tři místa si vybrali:

1. místo	Dubská Míša	7. B
2. místo	Tryznová Simča	7. B
3. místo	Kadavá Denča	7. A
	Mašková Verča	7. A

Mgr. Veronika Adolfová, učitelka ZŠ

Do Evropy za poznáním

Devět žáků studenecké a dvacet žáků jilemnické základní školy se zapojilo do výměnného programu s holandskou školou v Borgeru. Vznikla tím spolupráce nejen zahraničních škol, ale i škol sousedních.

Třetího lednového pondělí postávaly hloučky nervózních českých žáků na jilemnickém parkovišti. Se strachem a obavami očekávali příjezd holandských dětí, které se rozhodly strávit týden v českých rodinách.

A dočkali se – děti, rodiče i učitelé. Z autobusu se hrnula řada podobně znepokojených Holanďanů. Všichni rychle našli kartičku se svým jménem v rukou budoucího hostitele. Žádné zdlouhavé představování: dvojice si potřásly rukama, vyměnily plaché úsměvy, naložily kufry a ujížděly do tepla domovů.

Onoho večera došlo nejen na lámání jazykových bariér, přizpůsobování se novému prostředí, ochutnání neznámé kuchyně, ale i na slzy stesku po domově.

V úterý všichni společně navštívili harrachovské sklárny, ve středu se prošli zasněženou Prahou a ve čtvrtek brázdili svah na lyžích v Černém Dole. Páteční dopoledne patřilo florbalu. Česko-holandské týmy změřily své síly. Na vítěze se neptejte, zvítězil každý, kdo se chopil hokejky. Odpolední program už byl ponechán

na fantazii a možnostech hostitelů. Vím však jistě, že nikdo z hostů nebyl zklamán.

V páteční podvečer jsme usedli ke společné večeři, poděkovali si za oboustrannou trpělivost a Holanďané se začali přesouvat na palubu autobusu. I tohoto večera se objevily u některých slzy. Jiní mávli pohodově rukou. Nashle v květnu v Holandsku...

Celý výměnný pobyt přinášel samozřejmě nové situace, nové nabídky a výzvy a bylo v podstatě na každém, co zvolí, jak se s problémem vyrovná a jaký význam pro něho bude mít.

Velké poděkování patří všem dětem i rodičům, kteří celý týden obětavě vytvářeli spolehlivé zázemí svým hostům.

Mgr. Jitka Pěničková

Lyžařský výcvik sedmých tříd

Výcvik se tradičně konal první lednový týden v Janských Lázních. Zúčastnilo se ho 32 žáků a tři vyučující.

Novinkou byla výuka na snowboardu, kterou zajišťovala paní učitelka Pěničková, která měla kromě snowboardistů na starosti i úplné začátečníky. Ostatní lyžaři pod dohledem paní učitelky Brožové a pana učitele Baudyše brázdili všechny možné cesty, které jim Ski areál Černá Hora mohl nabídnout.

Nikdo se nezranil, všichni se naučili alespoň základům lyžování, a tak nám kurs splnil vše, co bylo jeho náplní. Nadšení všech účastníků by tak mělo být tou nejlepší pozvánkou na příští rok a další lyžařský výcvik

Učitelé a instruktoři v jedné osobě: A. Brožová, J. Pěničková, P. Baudyš

Místo pobytu: ubytovna DUNCAN.

Lyžařské podmínky: většinou dobré, na technickém sněhu se dá lyžovat, jen pády více bolí.

Stravování: až na ranní „švédské stoly“ to až taková paráda nebyla.

Úrazy: naštěstí žádné, když něco pobolívalo, pí uč. Brožová nám to rozmasírovala, což bylo příjemné, a připadali jsme si jako „v lázních“... no vždyť

vlastně jsme tam i byli...

První den byl ve znamení prohlídky svahu, po kterém jsme šlapali pěšky a tiše záviděli těm, kteří se vozí na vleku. Je ale pravda, že tímto způsobem kopec poznáte i z té spodní strany, takže vlastně je to výhoda. Tuto sjezdovku si skupina začátečníků a snowboardistů užívala celý týden, protože pro výuku byla nejvhodnější a také nejbliže k ubytovně.

Ostatní „machři“ lyžovali na Černé hoře a to byl pro mnohé z nás zážitek.

Zážiteků máme pochopitelně každý z nás mnoho, ale to by bylo na dlouhé vyprávování... a také nemusíte všechno vědět... tak dobrá, o některé se podělíme.

Povečteť pizzu je určitě také nevšední, ale když vedle vás sedí muž, který je vám povědomý, a myslíte si, že ho znáte z televize, tak vám to nedá a sledujete ho. Tím si ale způsobíte, že on vás také, a to je trapné, takže jsme se zeptali: „Nehrál jste náhodou v seriálu Horákoví?“

Naštěstí nás naše znalosti seriálů nezklamaly a televizní hrdina neměl jinou možnost než se s námi vyfotit.

Jiná skupina, která tou dobou hrála na schovávanou, měla plné ruce práce s tím, že nemohla najít našeho „drobečka Bachtů“. Pěkně je potrápil a nakonec se vynořil ze skříně, což by nikdo nečekal...

Nesmíme zapomenout, že výcvik byl pro nás podařený také tím, že naši tělocvikáři se zde proměnili v bezva kamarády.

Ti, kteří odjížděli na kurz nepoznamenání sjezdovým lyžováním a stáli na lyžích, ještě vypůjčených, opravdu poprvé, se za pět dní zdokonalili a sjezdovku sjeli i bez pádu. Měli z toho velkou radost a už se dalších výletů do hor bát nemusí.

Závěrečná diskotéka dopadla také dobře, hodnotíme to podle toho, že jsme moc věcí nerozbili. Tak jsme toho prozradili dost, ostatní máme na památku na **tzv. 100% akci**.

A ještě něco... šestáci, kdyby se vám příští rok nechtělo, tak my to za Vás vezmeme!

Děkujeme, Vaši sedmáci

Co k tomu dodat, co na to říct...

Již několik let jezdím na výcviky, ale bohužel kvalita dětí je rok od roku horší, spíše mizivá. To, že nesjedou kopec a vybourají se, s tím se počítá, ale aby se nezvedli ze země, to je děsivé a k zamyšlení. Žádná síla v rukou, nohou, obratnost, mrštnost a ctízádnost u nich není. A proč, to je otázka hlavně pro jejich rodiče, kteří je nesmyslnými omluvenkami v tom podporují. To dítě ani kolikrát neví, proč ji má napsanou, neví, co mu je. Nakonec je vidět, že to jenom v těch dětech není, protože ten týden urputného boje „sám se sebou“ přinesl vytoužené ovoce. Všichni sjeli

sjezdovku, jak za chatou, tak i Černou horu v různých kombinacích a téměř bez pádu. A jen proto, že člověk na ně musí být trochu přísnější a nepolevit. Všichni z toho svého výkonu měli radost, i my, i když „nervy to byly velké“. Je teď na Vás rodičích, zda s nimi vyrazíte na sjezdovky či běžky, trochu je v tom podpořili a oni se vám mohli pochlubit, jak jim to frčí. Nepodporujte v nich lenochy a pecivály a jeďte s nimi nebo je zavezte na sjezdovku, vždyť jsme u brány Krkonoš a máme hory na dosah! Teď už to je jen a jen na vás. I psychická podpora je důležitá, takže když nelyžujete, jeďte alespoň s nimi, třeba za ně vystůjte frontu. Budou vám za to vděční. Protože na otázku, kdo byl lyžovat, se ozve moc málo hlasů, a to je na zamyšlenou. Na závěr ale musím všechny pochválit, že si nechali vše vysvětlit a poradit a dostali se z kopce „sjezdovým lyžováním“ dolů... Vždyť pokořit Černou horu není sjet kopec u školy:-) Lyžujte nadále...

Mgr. Alexandra Brožová, vyučující TV

Návštěva z pekla

Opět nastal prosinec a s ním spojená tradice příchodu čertů, ale i Mikuláše s andělem za dětmi naší školy. A jelikož jsme letos nejstarší, tato milá povinnost na chvíli se „překabátit“ připadla na nás.

Již ve čtvrtek odpoledne proběhla generální zkuška, která zúročila předchozí domácí přípravy, aby vše druhý den klapalo.

Je pátek, druhá vyučovací hodina. Mnozí z mých spolužáků se proměnili k nepoznání. Po třídě najednou běhá šestnáct ošklivých čertů, opatrně našlapuje

lehounkým krokem bělounký anděl a vysoký Mikuláš si pečlivě připevňuje dlouhý plnovous.

Končí velká přestávka. Hurá za dětmi. Začínáme první a druhou třídou. K těm nejmenším vstupuje Mikuláš s andílkem a jen ty „nejhodnější“ čertice. Ostatní třídy už nešetříme a v plné parádě straší všichni pekelníci. Za písničku, popřípadě slib, že se polepší, všechny žáčky odměňujeme sladkostí a pomerančem.

I když mnozí z nás byli unavení pod tíhou a teplem kožichů, užili jsme si příjemné společné chvílky konečně tak trochu jinak. A příští rok nás vystřídají mladší...

Jan Šulc (9. třída)

Vánoční kouzlo poezie v ZŠ Studenec

Školní kolo v recitaci proběhlo 22. 12. 2009 a byla zde opravdová vánoční atmosféra.

Třída 7.B pro tyto účely zapůjčila vánoční stromeček a celým programem nás provázeli „Santa a Santová“ ve slušivých červených oblečcích s čepicí, společně s pí uč. Macháčovou.

V porotě letos zasedly paní učitelky: Jitka Pěničková, Eliška Plecháčová a Monika Mečířová. Ještě jednou všem děkujeme... i za návštěvu.

Jako vždy zahajovali naši nejmenší prvňáčci, kteří se předvedli mimo soutěž. Překvapili pěknými básničkami i přednesem a patří jim velká pochvala. Poděkování za jejich vzornou přípravu patří i jejich paní učitelce Ivě Kučerové.

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem **50 recitátorů**. Každý se jistě připravoval, jak nejlépe dovedl, nikdo si zde

kteří svým slušným chováním vytvořili velmi příjemnou atmosféru a potleskem i tu soutěžní.

Doprovodný program připravily převážně žákyně ze 7.A, jejichž tanečky a zpěv byly jistě odpočinkem od básniček, a porota tak získala čas k poradě mezi sebou

ostudu neudělal. Některé výkony byly pochopitelně slabší než jiné, ale to k soutěži patří.

Velmi vyrovnanou kategorií, co se týče pěkných přednesů, byla letos kategorie 2. a 3. třída. Zde to měla porota opravdu těžké, ale pokud to půjde, budeme se snažit do okresního kola poslat co nejvíce šikovných dětí.

V ostatních kategoriích jsme měli možnost slyšet i prózu nebo básničky recitované ve dvojici.

Pro některé soutěžící byl mikrofon v ruce spíše rekvizitou na obtíž (Svůj zážitek potom hodnotili např. takto: „Já myslela, že se mnou někdo mluví... někdo cizí...“), ale jiní to zvládali jako profesionálové.

Pochválit letos musíme i „diváky“,

o tom, kdo a jak se líbil.

Děkujeme také Markétce Urbanové, která nám věnovala (bez přípravy a not) krásnou skladbu na klavír, a ještě teď tleskáme sourozencům Pekárkovým (Patrik – housle, Dominik – klavír a malá Lucinka – zpěv) za krásné rodinné vystoupení.

Poděkování patří také našim všestranným a obětavým „moderátorkám“ Anetě Pekárkové a Vladěce Holečkové (moderování, recitování, tanec a zpěv... a kdo ví, co ještě umí...). Za fotografování soutěžících děkujeme Míše Kuřikové-Chrtkové a za pěkně napsané diplomy paní Věře Bekrové.

Vítěz v každé kategorii obdržel hodnotnou knížku a za to děkujeme vedení školy.

Všichni zúčastnění získávají body do celoroční soutěže O neaktivnějšího žáka.

Dopoledne s básničkami 2009 hodnotíme jako podařené, pěkně jsme si to užili a vánočně jsme se zde naladili... nevěříte? Příště můžete být u toho s námi...

Jak to tedy vše dopadlo?

1. třída, mimo soutěž:

Klárka Kuřiková, Nelinka Šimková, Ivanka Hrnčířová, Adélka Nosková
Všechny malé slečny zaslouží pochvalu a body do aktivity.

2. a 3. třída:

1. Magda Hrnčířová
2. Eliška Hamáčková
3. Patrik Pekárek

4. a 5. třída:

1. Štěpánka Dubská
2. Sára Tomášová
3. Markéta Urbanová

6. a 7. třída:

1. Nikola Nedomlelová
2. Aneta Pekárková
3. Vendula Mašková

8. a 9. třída:

1. Lucie Pacholíková a Simona Hamáčková
2. Míša Hamplová a Štěpánka Hamplová
3. Monika Lulková a Nikola Horáčková

Exkurze devátáků pokračují v...

V úterý 1. prosince jsme v ranních hodinách s paní učitelkou Brožovou nastoupili do autobusu a vyrazili směr Vrchlabí, kde jsme měli navštívit dětský domov a firmu Hytos.

Každý z nás si vezl s sebou určitou představu o dětských domovech, většinou v těch nejčernějších barvách, proto mnozí byli velmi překvapeni příjemnou, naprosto opačnou realitou. Uvnitř budovy na nás čekala paní ředitelka, která nám nejen ukázala tři samostatné, plně vybavené byty, v nichž děti bydlí po osmi, ale též nám vše, co se týká provozu domova, vysvětlila. Někteří dokonce i tak trochu záviděli mnohdy lepší vybavení tamních pokojíků plných plyšáků, než mají sami ve svých domovech.

Dobře naladěni jsme pokračovali v naší exkurzi do zcela jiného světa soustruhů, nekonečně plynoucí výrobní linky a „vůně“ obráběného kovu. Výroba hydraulických polotovárů nadchla hlavně ty, kteří si tento „svět“ vybrali jako svou budoucí profesi. A my, ti ostatní, jsme si nějaké ty poznatky také odnesli.

Než jsme nabrali zpáteční směr, volný čas do odjezdu autobusu nám vyplnila výborná pizza z „ítěčka“. A hurá zpět do svých domovů, za svými rodiči!

žáci 9. třídy

„Komu se nelení...“ ve studenecké škole

Krkonošské muzeum ve Vrchlabí uspořádalo od 14. 10. do 6. 12. 2009 již desátý ročník výstavy s názvem „Komu se nelení...“. Zúčastnit se mohli všichni, kteří se neprofesionálně zabývají jakoukoli tvorbou – kresbou, malbou, užitým uměním a dalšími výtvarnými obory, řemeslem či ručními pracemi.

Díky šikovným děvčatům ze 7. a 8. třídy, která ve výtvarném kroužku zhotovila vánoční ozdoby z pedigu, se mohla naše škola pochlubit jejich prací i na mimoškolní půdě právě ve Vrchlabí.

Všichni

vystavovatelé byli pozváni dne 14. října na vernisáž, spojenou s koncertem a samozřejmě i nezbytným drobným pohoštěním.

Děvčata měla nejen možnost prezentovat vlastní práci na veřejnosti, ale také porovnat svoje „výtvarné snažení“ s jinými účastníky. Konkurence byla opravdu velká, protože letošní jubilejní ročník měl i rekordní počet zúčastněných.

Za reprezentaci bych chtěla poděkovat těmto majitelkám „šikovných rukou“: Jitce Bajerové, Simoně Hamáčkové, Míše Hamplové, Štěpánce Hamplové, Magdě Horáčkové, Báře Hruškové, Terezce Stehlíkové a Simoně Tryznové.

PaedDr. Miloslava Jindrová, vedoucí výtvarného kroužku

Výtvarná soutěž Kdo si hraje, nezlobí

V týdnu od 18. 1. do 22. 1. 2010 proběhlo na 1. stupni ZŠ Studenec školní kolo výtvarné soutěže na téma „Kdo si hraje, nezlobí“.

Porota, kterou tvořili zástupci všech dětí, se sešla k hodnocení v pondělí 25. ledna. Za jednotlivé třídy do ní byli vybráni:

1. tř.: Nela Šimková, Vítek Štefan
2. tř.: Tereza Chrástová, Dominik Urban
3. tř.: Tereza Dubská, Tomáš Exner
4. tř.: Simona Bartoňová, Radek Litera
5. tř.: Kateřina Gulíková, Aleš Kalenský

Jejich rukama prošlo celkem 107 výtvarných prací a do dalšího výběru pak postoupilo 25 nejlepších.

Do finále se potom dostaly tři výkresy z každé třídy. Vítězné obrázky nás budou reprezentovat v soutěži Krkonoše očima dětí, která se každoročně koná ve Vrchlabí. Všechny ostatní práce ozdobí během února a března prostory chodby 1. stupně.

Děkují všem soutěžícím za účast i dobré nápady, učitelům za podporu a samozřejmě blahopřeji vítězům. Pro ně jsou připraveny drobné odměny.

Výsledková listina:

1. třída:

1. Matyáš Hrubý
2. Tereza Urbanová
3. Nikola Marková

3. třída:

1. Tereza Dubská
2. Renata Trejbalová
3. Patrik Pekárek

5. třída:

1. Dominika Kalenská
2. Kateřina Gulíková
3. Denisa Tauchmanová

2. třída:

1. Magda Bergerová
2. Eliška Hamáčková
3. Jiří Ježek

4. třída:

1. Sabina Maternová
2. Marek Prošvic
3. Sára Tomášová

PaedDr. Miloslava Jindrová, učitelka 5. třídy

Sedmihlásek v Mladé Boleslavi

Dětský pěvecký sbor Sedmihlásek při ZUŠ Jilemnice zazpíval 5. 12. 2009 v **divadle v Mladé Boleslavi**.

DPS Sedmihlásek byl pozván dětským pěveckým sborem Jiříčky, který působí při ZUŠ Mladá Boleslav na adventní koncert do krásného prostředí mladoboleslavského divadla.

Dorazili jsme tam před třetí hodinou, v divadle jsme již byli očekáváni. Ještě jsme se stihli v autobuse převléknout do krojů a rázem jsme se přemístili v čase na počátek minulého století.

Každý člen sboru měl za úkol si sehnat na vystoupení oblečení z dob našich babiček a prababiček, a tak maminky mnohdy musely prohledat půdy

a projít „sekáče“ a najít nějakou tu blůzku, kožíšek, štuclík, pletené šátky, abychom vypadali přesně jako správní horáci z Krkonoš.

Již při příchodu do divadla jsme budili mezi obyvateli a dětmi z Boleslavi pozornost. Na první pohled bylo poznat, že jsme přijeli z hor.

V divadle nás přivítala sbormistryně DPS Jiříčky – Inka Jiříčková, všude se to hemžilo dětmi, kterých bylo v divadle i s námi necelá stovka.

Zavedla nás do prostor divadelních šaten, kde jsme netrpělivě čekali na naše vystoupení. Občas okolo nás prošel i čert a Mikuláš s andělem.

Na koncertě zazpíval sbor mladších a starších Jiříček, který působí při ZUŠ již několik let, sboreček nejmenších Ptáčata a poté naše příprava Včeliček a po nich sbor Sedmihlásek.

Byli jsme přivítáni velikým potleskem. Náš program obsahoval převážně krkonošské koledy, třeba tu ze Studence, z Martinic, z Benecka a další, které jsme na soustředění nacvičovali a některé jsme jen znovu „oprášili“.

Byli jsme odměněni velikým potleskem.

Po vystoupení děti předaly dárky pro paní sbormistryni a dětem z Jiříček.

Závěrečným bodem programu bylo vystoupení všech sborů se smyčcovým

orchestrem, se kterým jsme si zazpívali závěrečnou koledu Narodil se Kristus Pán.

Celé divadlo se k nám přidalo a tuto koledu jsme museli ještě jednou zopakovat.

Lidé tleskali vestoje a to bylo pro nás všechny dokonalá odměna.

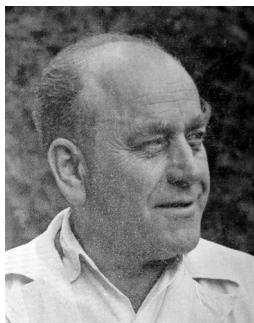
Měli jsme možnost vystoupit v nádherných prostorách divadla a pomalu načerpat předvánoční atmosféru.

Potěšením pro nás bylo, že při odchodu nás lidé zastavovali a děkovali za krásné vystoupení a pestrost našeho nevšedního, krkonošského oblečení.

I my bychom chtěli poděkovat za vřelé přijetí v Mladé Boleslavi a těšíme se na další spolupráci.

Kateřina Jandurová, sbormistryně

Primář MUDr. Jaroslav Kudr, CSc. (15. 5. 1913 – 12. 1. 1985)

k 25. výročí úmrtí významného studeneckého rodáka

Jaroslav Kudr se narodil 15. května 1913 v rodině studeneckého tkalce či obchodníka s plátnem či faktora, který si postavil vilu na počátku Studence ve směru od Horek, kde dodnes bydlí rodina jeho synovce Miloslava Kudra. Po absolvování studenecké školy odešel na jilemnické gymnázium, kde v roce 1932 maturoval. O šest let později úspěšně ukončil studium lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy (1938). Jako čerstvý absolvent nejprve nastoupil v nemocnici ve Vysokém nad Jizerou, ale již od dubna 1939 působil v Masarykově nemocnici v Jilemnici pod primářem MUDr. Ladislavem Petrlákem (to již byla od roku 1934 v provozu nově postavena jilemnická nemocnice). Vzhledem k nedostatku lékařů působil nejen jako chirurg, ale i jako gynekolog či internista. Osobně se chtěl věnovat především chirurgii, a proto v roce 1945 nastupuje v Hradci Králové do nově zřízené pobočky lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Hradci Králové vedené MUDr. Janem Bedrnou (1897–1956), vynikajícím českým chirurgem, který poprvé i v Československu prováděl operaci srdečních chlopní. V roce 1951 přechází do nemocnice v Rychnově nad Kněžnou a zároveň působí jako krajský chirurg Východočeského kraje. Vedle své chirurgické praxe publikoval nejen v odborných časopisech (v roce 1960 získal hodnost kandidáta věd), ale přednášel v širokém okolí o zdravotních problémech. Nikdy také nezapomínal na svou rodnou obec a celá řada studeneckých pacientů k němu zajížděla.

Jako vynikající chirurg přispěl k rozvoji československé chirurgie, ale vychoval i řadu vynikajících odborníků včetně svého syna Jaroslava. On osobně si vážil především toho, že jeho bývalý sekundář MUDr. Jaroslav Stark (*1934) se po emigraci v roce 1968 vypracoval až na vysoký post konzultanta dětské kardiochirurgie ve světově proslulé londýnské nemocnici Great Ormond Street a stal se mezinárodně uznávaným odborníkem. V magazínu MedNet na Jaroslava Kudra jeho „odchovanec“ s úctou vzpomíná: „Po dokončení studia jsem měl velké štěstí, že jsem mohl pracovat na oddělení všeobecné chirurgie u primáře doc. MUDr. Jaroslava Kudra, CSc., v Rychnově nad Kněžnou. Docent Kudr byl zcela mimořádným chirurgem a pedagogem. Dodnes vzpomínám, jak mi zkušenosti, které jsem u něj získal, pomohly v mé pozdější kardiochirurgické praxi.“

V roce 1976 odešel Jaroslav Kudr do důchodu, do roku 1980 působil ještě v nemocnici v Týništi nad Orlicí a zemřel 12. ledna 1985.

S laskavým svolením autorů (Josef Krám a další) zpracoval PaedDr. Petr Junek

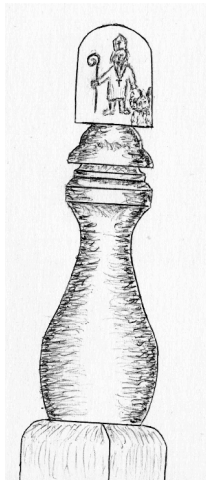
Kaplička sv. Prokopa na Horce

Dominantou Studence je kopec zvaný Na Horce. Nad ním se vypíná Strážník, dnes již vyhaslá sopka. Na nejvyšším bodě Horky stával větrný mlýn. Stále se dnes říká Na Mlejně. Toto místo je zajímavé tím, že se zde setkávají tři katastry obcí Studenec, Zálesní Lhota a Bukovina. Dále pak dva bývalé okresy Novopacký a Jilemnický. Na popud Jednoty severočeské v Zálesní Lhotě byla zde v roce 1919, za veliké slávy, vysazena Lípa svobody. Dvakrát Němci tuto lípu poničili, ale vždy se vzpamatovala k novému životu. Sdílela stejný osud jako naše republika. Byla vysazena na skále, a proto špatně rostla, až v loňském roce uschla. Podle této lípy, po hranici katastru, vedla cesta od Bukoviny směrem na Strážník. Dvě stě metrů směrem západním stojí u této cesty kaplička sv. Prokopa. Zde se s ní křížila ještě jedna cesta, která vedla do studeneckého kostela rovně přes kopec k Čertově rokli do Lhoty. Dnes obě tyto cesty zanikly.

Bývalé JZD vytvořilo cesty nové, pro ně lépe vyhovující, ale bohužel po našem pozemku. Stalo se tak dle tehdejšího bolševického hesla: „Vše je naše.“

K historii kapličky samé. Z útrap a celkového nedostatku potravin se po třicetileté válce v našich krajinách rozmohl mor. Dle vyprávění otce mlynáře Jakla, který měl manželku ze Lhoty, se původ kapličky váže do této doby. Tehdy žila ve Lhotě zámožná paní Háta, která dala na plech namalovat čtyři obrazy sv. Prokopa.

Ty pak byly zavěšeny na stromy u hranice katastru obce na čtyřech stranách. Jeden byl zavěšen tady na Horce, druhý u Babičových na křižovatce. Další na hranici s Dolní Brannou a poslední na hranici s Dolní Kalnou. Učinila tak proto, aby sv. Prokop ochránil obec od moru. Obec pak opravdu byla této pohromy uchráněna. Čas běžel dále. Stromy se pokácely a obrázky zmizely. Na celou tuto událost se pozapomnělo. Až nadešel rok 1820, kdy na polích byla veliká neúroda a lidem hrozila bída a hlad. Tehdy si někdo vzpomněl na dávnou historku o obrázcích se sv. Prokopem. Obecní zastupitelstvo rozhodlo, že tuto tradici obnoví. Přesně na těch místech, kde byly zavěšeny obrázky na stromech, byly postavené kamenné kapličky. Na Horce sloup s obrazem světce. K nim se konala prosebná procesí, aby sv. Prokop ochránil úrodu, a tak odvrátil katastrofu hladu. Ještě já si pamatuji, že několikrát přišlo na

Horku ke kapličce, od studeneckého kostela, procesí. K tomuto účelu stavěli rodiče u kapličky oltář. Stůl s ubrusem, na něm vázy s květinami, svícny a křížek. Jak byl původně sloup postaven, je nakresleno v kronice. Léta ubíhala a drsné počasí na Horce vykonalo své. Sloup chátral, až začátkem 20. století se skácel a rozbil se. V té době koupili rodiče od pana Janouška pole, které zasahovalo v toto místo. Protože po celou dobu existence tohoto sloupu se o něj nikdo nestaral, vzali rodiče tuto starost na sebe.

Když se otec šťastně vrátil z 1. světové války, chtěl z vděčnosti toto posvátné místo obnovit. Sám neměl dosti finančních prostředků, požádal souseda Plecháče a pana Junka o pomoc. Stalo se tak, jak je napsáno na zadní straně obrazu, který byl pak umístěn v nové kapličce. Junek zajistil odvoz materiálu, Plecháč 100 cihel a vápno. Kuřík dal namalovat obraz malíři Klimentovi a koupil kvádry na základ. Dále pak dal zhotovit zasklená dvířka a zhotovil střechu kapličky. Spodní část tvořil vyřazený kamenný pomník ze hřbitova. Vrchní část postavil z cihel otcův bratr Josef Kuřík, zedník. Tato kaplička vydržela v této podobě do roku 1930, kdy se už začala rozpadat vrchní cihelná část. Znovu se tedy otec ujal iniciativy a požádal sousedy o pomoc. Ti však už neprojevíli zájem, a tak obnovení kapličky provedl na vlastní

náklad. Vrchní část kapličky nechal zhotovit z tvrdého vojického pískovce, sochaři Kindlovi v Ostroměři. Otec byl velký vlastenec, bojovník za česká práva mezi Němci v pohraničí. Jako spoluzakladatel Jednoty severočeské se často potýkal s rozmáhajícím se německým živlem. Snad i proto, že sv. Prokopa za patrona vymysleli Němci, nechal do zhotovené kapličky namalovat obraz sv. Václava. Sedí na bílém koni a drží v ruce žerď s československou vlajkou. Dívka mu

podává kytici květů a pod ním je nápis: „Nedej zahynouti nám i budoucím.“ Udělal to na zlost Němcům, ale hlavně chtěl, aby jako patron země české hájil zde tu její hranici. A bylo toho zapotřebí, neb v říjnu roku 1938 zabrali Němci pohraničí a sv. Václav stál na její hranici. Právě v té době sedí otec u kapličky, zadumán, opírající se o rodinnou kroniku, přemýšlí, co se to vlastně s námi stalo a prosí sv. Václava o pomoc, tak jak jej zachytil na fotografii redaktora Besedy pan Kučera. Kupodivu ten provokující obraz sv. Václava tam vydržel po celou dobu války. Kaplička vlastně stojí na lhoteckém německém pozemku a kolem chodili němečtí financí i Němci ze Lhoty. Když bylo po válce a německý živel vyhnán, nebylo už třeba koho provokovat, otec uznal připomínky spoluobčanů, že se vždy toto místo nazývalo U Prokopa a že by to mělo být dle původní tradice. Proto nechal vysekat ze zadní strany ještě jednu niku, kam umístil obraz sv. Václava. Protože původní obraz sv. Prokopa byl zničený, provedl úplně novou úpravu. Aby prostor ve výklenku vypadal jako jeskyně, pan Podrazil, sběratel polodrahokamů z Levínská Olešnice, ji těmito kameny vyložil. Teď už ne obraz, ale pěknou sošku za dřeva sv. Prokopa s čertem, vyřezal pan Máslo z Čisté. Bylo to opravdu moc hezké a děti se svými rodiči na procházce po Horce se chodili dívat hlavně na toho čerta. Tentokrát vydržela kaplička v této podobě hodně dlouho, až do 29. 8. 1976, kdy byla vykradena. V Zálesní Lhotě byl o prázdninách na návštěvě nějaký potomek odsunutých Němců. Přijel na motorce a v neděli před odjezdem byl viděn na Horce, jak si prohlíží obě kapličky. Na Mlejně s Pražským Jezulátkem a sv. Prokopa. V pondělí si pak pro tyto sošky přijel. Bratranec Plecháč, který chodil na Horku do chalupy krmit kočky a slepice, si tohoto vyloupení všiml. Hned mne volal

telefonem, já přijel. Bylo po dešti, a tak byly znatelné stopy pláštěů motorčky. Odlili jsme je do sádry a na mokré trávě byla jasně vidět kolej, která vedla ke Lhotě. Hned jsem tuto skutečnost volal na SNB do Jilemnice. Tam však o moje hlášení nejevili moc zájem. Měli ještě ironické poznámky, jako: „To bylo vaše, že se tak o to staráte a mělo to vůbec nějakou cenu?“ apod. Když jsem jim důrazně připomněl, že se teď vykrádají kostely a zámky, tak že by snad stálo za to se do té Lhoty podívat, řekli, že se tedy podívají. Tím vše skončilo. Nepodívali se nikam. Kdyby se tak jednalo o sošku Gottwalda či jiného tehdejšího politika, to by byl jiný zájem. V jejich bolševické ideologii jim nějaký svatý nic neřikal. Mohli jsme dát vyřezat sošku novou, ale tu by dnes stejně někdo ukradl, aby byla zachována tradice a úcta k tomuto místu, syn namaloval poměrně pěkný obrázek sv. Prokopa s čertem a ten pak byl osazen do prostoru jeskyňky a působí to celkem dobře.

Po smrti rodičů jsem převzal o tuto kapličku starost i se svojí rodinou. Udržuje se v pořádku prostranství kolem. Seká se tráva a kopřivy, čistí se kaplička samá a občas se vysadí i nějaké květiny. Po dohodě s panem Ing. Jiranem se dbá na řádné ohrazení kolem kapličky, aby krávy na pastvině toto místo nedevastovaly. Obraz sv. Václava velmi trpí sluncem, a proto byl už dvakrát opravován. Poprvé grafikem a malířem Stanislavem Jurikem z Plzně a posledně malířem panem Schormem z Čisté, který opravoval i obraz v kapličce ve Studenci. Stále udržuji v dobrém stavu lavičku, aby bylo možné na ni posedět a v tom krásném prostředí meditovat. Je z toho místa i krásný pohled na Krkonoše. Svůj zážitek nám potvrdila i paní Božena Šimková, spisovatelka a redaktorka dětských her, která na jaře roku 1962 na této lavičce seděla. Její maminka, jménem Lukešová, pocházela z Bukoviny. Proto si udělala s příbuznými výlet na Horku. Napsala nám svoje vyznání s tím, abychom ho nechali napsat na desku a umístit na kapličku:

„Poutníče, nespíchej a zastav se na chvíli, rozhlédni se.

*Možná tu krásu, kterou dnes vidíš kolem sebe,
už vidíš naposled. Neb život lidský je tak krátký,*

jenom kámen může být věčný, ale i ten se časem rozpadne.“

K realizaci jejího přání zatím nedošlo.

Časem i tato obnovená kaplička začala chátrat. I když byla zasklená dvířka několikrát opravena, teď se jen s velkou opatrností musela otvírat, aby se nerozpadla. Dva velké javory, které sázel ještě mlynář Hakl, vyrostly a svými kořeny nadzvedaly kapličku. Ta se silně nakláněla, k čemuž také přispělo střílení v lomu. Aby na někoho nespada, musel jsem ji silnou tkanicí přivázat ke stromu. Informoval jsem o tomto stavu kapličky starostu pana Tauchmana. Ten přislíbil, že to zařadí do plánu obce. Zatím přišly nové volby a po nich nové zastupitelstvo včetně starosty. Říkal jsem si, že tím vše skončilo. Ale neskončilo, neb z popudu

Obecního úřadu ve Studenci byla celá kaplička opravena. Důležité je, že je postavena na nový základ, dále od stromů, aby ji kořeny nemohly nadzvedávat. Všechny práce byly provedeny velice pečlivě, odborně. Za to patří veliký díl mistrovi, který tuto rekonstrukci prováděl. K prestiži tohoto historického místa u sv. Prokopa přispěla i svatba manželů Hákových z pekárny, kteří zde měli oddavky. Při této příležitosti si jistě pan starosta všiml stavu kapličky, což asi uspišilo její opravu. Stalo se tak poprvé za celou dobu její 190leté existence, že nějaká veřejná organizace se postarala o její opravu. Tato kaplička si jí jistě zaslouží. Bude tak zachována pro další generace, které zde v tomto kultovním místě budou čerpat novou sílu a chuť do života. Proto moc děkuji celému zastupitelstvu obecního úřadu v čele s panem starostou Ulvrem za tento záslužný čin. Prokázalo se tak, že si opravdu zasloužíte vysoké ocenění v celostátní soutěži Zelená stuha, ke kterému Vám srdečně gratuluji. Staráte se nejen o zkrásnění a ozdravení obce, ale i o její okolí. Přeji Vám do dalších let hodně úspěchů a radosti z vykonané práce.

K tomuto článku byly použity údaje z rodinné kroniky.

Oldřich Kuřík z Horky

Fejfar & Mládek 1910–1948

Studenecká firma Fejfar & Mládek patří neodmyslitelně ke Studenci, a proto jsme uvítali spolupráci s Milanem Mládkem (21. 11. 1930), s jehož vzpomínkami se rádi podělíme se čtenáři Studeneckého zpravodaje:

Žiji v Severním Irsku a píši pojednání o naší firmě ve Studenci a jejím osudu. Působení naší rodinné firmy bylo poměrně krátké, moji dědečkové, Jan Fejfar a Jan Mládek (na fotografii), se rozhodli s Františkem Fejfarem na začátku 20. století podnikat samostatně. Všichni tři byli zaměstnanci Sternovy tkalcovny ve Staré Pace a jejich přítel, Josef Svatý, jim pomohl najít vhodné místo pro továrnu ve Studenci u Jilemnice, kde její stavba v roce 1910 začala. Josef Svatý se s ostatními společníky brzy rozešel a založil svoji firmu v nedalekých Roztokách. Jeho syn se stal vynálezcem tryskového tkalcování a tento jedinečný vynález jsme pomohli svým podnikáním uplatnit ze Severního Irsku do celého světa. O tom v mém jiném článku o tryskovém tkání.

Kronika (Paměti napsané Františkem Fejfarem) podrobně popisuje jeho život

v Podkrkonoší od konce 19. století, rodinné a osobní vztahy budoucích společníků, jejich původ a uplatnění v práci u Sternů. Oba dědečkové pocházeli z vesnických chalup, kde se tkalcovalo po domácku a nemohli se spoléhat na jakoukoliv podporu. Vypracovali se svým vlastním úsilím do odpovědných úřednických míst ve firmě a byli oblíbeni i respektováni. Pan František Fejfar pocházel z domku ve Staré Pace,

jeho otec pracoval také u Sternů. František se naučil tkalcovat, a protože byl spolehlivý a zdatný, po několika letech byl povýšen do technického oddělení. Tímto získali všichni kvalitní a potřebné zkušenosti pro vedení své budoucí nové firmy.

Paměti popisují, s jak těžkým úsilím museli sehnat první peníze na vystavení továrny. Použili své úspory ze zaměstnání, vypůjčili si s velkým přesvědčováním od příbuzných, učitelů i od doktora. Je obdivuhodné, že přes všechny pochyby tito lidé byli tolik společníkům nápomocní a že jim v řadě případů půjčili téměř celé své úspory. Ti použili i věna svých manželek, která rodiče naspořili obyčejně v bídě a

těžké práci, a nezbytné střádání přispělo k tomu, že mnoho rodin trpělo nedostatečnou výživou a tuberkulosou. S tímto nahromaděným kapitálem se podařilo založit novou firmu Fejfar a Mládek ve Studenci.

Všichni tři majitelé měli praxi ve zpracování bavlny, rozhodli se však, když sháněli stroje, soustředit se na výrobu lnu, kde by měli menší konkurenci, protože neexistovalo mnoho velkých tkalcoven lnu.

Tyto lnářské stroje umožnily nové továrně během první světové války zpracovávat podřadnější suroviny, hlavně z papíru, a nemusela se přerušit výroba, jak se stávalo kvůli nedostatku bavlny anebo lněné příze u jiných firem. V průběhu války nastal nedostatek potravin, panovala bída a hlad. Firma postavila pro pomoc zaměstnancům svůj mlýn na mouku a zřídila pekárnu s kuchyní.

Ve dvacátých letech studenecká firma rostla a prosperovala a ve snaze zajistit si

zásobování lněnou přízí koupila přádelnu v Kalné Vodě. V této oblasti Trutnovska byly do té doby všechny přádelny v německých rukou. Firma se také zúčastnila založení První České Přádelny a Tkalcovny v Jilemnici (bývalý Technolen) s Josefem Václavíkem, přítelem a místním českým podnikatelem.

Prodej zboží vyrobeného továrnou ve Studenci se v třicátých letech zvyšoval, velká část byla zhotovena pro export, převážně do USA. Jan Fejfar, vedoucí společník, uplatňoval svou energii ve správě podniku a prodeje, usiloval stále o další investice. Stávalo se, že firma nemohla tyto investice vždy financovat a druzí společníci mu v těch případech odporovali, což přinášelo rozpory. Přesto se firma dále rozvíjela a rovněž byly zaváděny metody podle vzoru baťovského podnikání.

V celých Pamětech je popsána snaha o zlepšení a modernizaci českého průmyslu po vzniku Československa v roce 1918. Propagace české myšlenky, českých organizací a spolků byla rozšiřovaná po celou dobu. Přádelna v Kalné Vodě musela při okupaci Sudet v 1938 být prodána, a to znamenalo velkou ztrátu pro firmu F a M. Naštěstí nejlepší moderní stroje byly včas přesunuté vojenskými kamiony do přádelny v Jilemnici, která zůstala v Čechách.

A nyní několik mých osobních vzpomínek.

Pamatuji se na Kalnou Vodu u Trutnova, kde Josef Mládek, můj otec, vedl přádelnu, kterou Fejfar a Mládek koupili od firmy Hönig. Společně s rodiči a bratrem Zdeňkem (9. února 1928 – 3. března 1993) jsme měli byt nad kanceláři u brány. Mohl jsem jako malý hoch brousit po továrně a sledovat dění, líbilo se mi pozorovat vohlovací stroj a parní stroj s kotelnou. To byly mé začátky v průmyslu. Začal jsem chodit do malé české školy v Mladých Bukách, založené díky úsilí mého otce, do zabrání Sudet v 1938. Většina obyvatel Trutnovska mluvila v té době německy.

Naše továrna v Kalné Vodě byla jediná, která patřila české firmě, ostatních nejméně šest velkých přádelen lnu v údolí Úpy mezi Trutnovem a Svobodou bylo německých. Díky moderním strojům, hlavně od firmy Mackie z Belfastu, které otec instaloval, provozem na dvě směny a lepší produktivitou docílila naše přádelna vyšší výrobu než jiné o hodně větší firmy.

Počet českých zaměstnanců ve třicátých letech rostl, jak ve vedení, tak v počtu dělníků. Otec nabídl práci, mimo jiným, skupině mladých přádelen z Vrchlabí z tzv. Českého Srdce (Jiří Grund, známý podnikatel v Mladých Bukách, je synem jedné z nich) a tyto dívky přijaly místo v přádelně v Kalné Vodě. Dělníci v naší přádelně, i ti mluvící německy, byli pravděpodobně spokojeni s celkově vyššími platy, které si vydělávali při lepší produktivitě, a nezúčastňovali se stávek, jak se stalo v jiných továrnách. Jinak české a německé rodiny se všeobecně snášely dobře, posílaly děti v prázdninách „na handl“, vyměňovaly je mezi sebou, aby se děti naučily oba

jazyky. Tomu však byl konec, když Hitlerovi henleinovci ovlivnili německé obyvatelstvo propagandou proti Československu. Můj otec byl jako důstojník v záloze mobilizován dvakrát v roce 1938. Vedl vojenský oddíl na hranicích proti Německu, než Mnichovský pakt předešel hrozícímu válčení.

Během druhé světové války jsme bydleli v Hradci Králové, prázdniny jsme mohli trávit ve Studenci u původní tkalcovny. Opět jsem měl příležitost sledovat výrobu různých strojů. Rád jsem plnil člunky přízí pro tkalce, fascinovalo mě, že jsem je mohl posílat ke stavům po kolejce s běžícím pásem, instalované nad každou řadou stavů, tenkrát před dobou automatických velká vymoženost. Otec spravoval Českou Akciovou Přádelnu v Jilemnici, jejíž hlavní majitel, Josef Václavík, byl Němci obviněn za sokolskou vlasteneckou protinacistickou činnost a odsouzen do koncentračního tábora Dachau, odkud se vrátil po třech letech skoro umučený. Po válce firma F a M pokračovala se zvelebováním výroby a úspěšně obnovila export svého zboží. Všechny majetek společníků byl však zkonfiskován v roce 1948 a firma znárodněna. Můj otec s Janem Fejfarem byli zatčeni a zavřeni ve vězení na několik týdnů ze smyšlených důvodů, údajně pro finanční ochranu firmy. Proslýchalo se však, že skutečným důvodem byla obava z toho, že oba by mohli ovlivnit jim loajální dělnictvo proti konfiskaci firemního majetku včetně úsporného fondu zaměstnanců.

Naše rodina, rodiče a já jsme uprchli do zahraničí kvůli stálému nebezpečí politického pronásledování a usadili jsme se v Severním Irsku, kde můj bratr již tehdy studoval. Udrželi jsme si vždy vědomí českého původu a zájem o českou zemi, i když nebylo možné představit si, že se dočkáme nynějších změn. Vždy jsme mluvili mezi sebou česky, otec si dopisoval s mnohými uprchlíky v zahraničí, ale nikdy by se neprohřešil proti českému ideálu. Škoda, že se nedožil svobody v Čechách, zemřel roku 1983. Maminka Ludmila získala mnoho přátel v Belfastu svou upřímností a pilností. Starala se o příbuzné, pěstovala květiny a proslavila se pečením tradičního českého cukroví pro řadu zdejších lidí, jablkový závin a vánočky byly její specialitou.

Ostatním společníkům, kterým se nepodařilo odejít do zahraničí, se nikdo neodvděčil za životní dílo, které vytvořili ve firmě Fejfar & Mládek. Režim nedovolil Janu Fejfarovi pracovat a vydělat nutné peníze pro svou druhou rodinu. Žili v bídě a lidé ve vesnici, kterým poskytoval zaměstnání a existenci, mu nemohli, anebo se obávali, pomoci. Zemřel v roce 1964.

František Fejfar byl již důchodcem, když všechny majetek společníků byl zkonfiskován. Josef Václavík, vyhlášený vlastenec a bývalý vězeň v Dachau, byl znovu zatčen jako kapitalista a nepřítel režimu. Byl propuštěn, než zemřel, se zničeným zdravím a pod stálým politickým nátlakem.

Po osvobození v roce 1989 jsem opět navázal styk s vlastní, také s přáteli v Hradci Králové. Bratr Zdeněk se přičinil o obnovení sochy T. G. Masaryka na Masarykově náměstí v Hradci, jak je uvedeno na pamětní tabulce. Mně byla udělena další funkce diplomatickými úřady MZV v Praze, starám se v Severním Irsku o české občany, nově přistěhované, a usedlíky.

Továrna založená firmou Fejfar a Mládek byla zařazena do n. p. Textenu, který zkrachoval před několika léty a všichni zaměstnanci by málem ztratili práci. Italská textilní firma Monti však objekt koupila, investovala do nových strojů, do úpravy budov, a tak udržela zaměstnání ve Studenci.

Nemám mnoho kontaktů ve Studenci, ale stále se o obec velmi zajímám. Kompenzace za majetek po 1989 se mě však netýkala, co bylo vráceno, nabyli jiní příbuzní. Studenec býval ovšem domovem naší rodiny, měli jsme zde byt, než jsme odešli do zahraničí, ve vile v Rovnáčově č. p. 9, kde sídlila také babička Františka, matka Jana Mládky (naposledy v New Yorku). Mám krásné vzpomínky na krajinu okolo Studence, jak v létě, tak hlavně na lyžování na Strážníku a v Bukovci – lyži si užívám dodnes, když mohu.

Všechny ve Studenci pozdravuji a gratuluji všem, kteří se zasloužili o vítězství v soutěži pro životní prostředí Vesnice v ČR.

Milan Mládek

Důchodci vítají nový rok

Ke společnému setkání jsme se sešli hned v prvním pracovním týdnu za účasti 51 přítomných. Vzájemně jsme si přáli hlavě to zdraví, zdraví, zdravíčko. Pozdravit nás přišel i pan starosta J. Ulvr a potěšil nás opět příjemnými informacemi, o kterých se podrobně dozvídáte i ze zpráv Obecního úřadu. I my, dříve narození, máme upřímnou radost z toho, jak obec vzkvétá, jak se daří.

K veselé náladě nepochybně přispěly i děti ze ZŠ se svým programem. Obdivuhodné bylo vystoupení malé zpěvačky Lucinky Pekárkové. Samozřejmě děkujeme i všem ostatním dětem, které nás přišly potěšit.

Až budete tyto řádky číst a těšit se na příchod jara, někteří z nás pocítí i pokles fyzické a psychické síly, a proto musíme proti jarní únavě něco udělat. Co bude dobré zařadit do jídelníčku?

Ovocné a zeleninové šťávy se doporučuje pít alespoň 1 den v měsíci. Jsou ideálními prostředky, které mají přirozený čistící efekt.

Citrónová šťáva užívaná ve vodě každé ráno půl hodiny před snídaní je

výborným pročišťujícím i italizujícím prostředkem. Posiluje játra.

Konzumace **červené řepy** povzbuzuje činnost jater a střev, zlepšuje vylučování toxinů a odpadních látek. Šťávu z červené řepy podáváme v kombinaci s mrkvoovou či jablečnou šťávou nebo ji ředíme vodou v poměru 1:1.

Kopřivový čaj se s oblibou pije na jaře k pročištění celého organismu a pro krve-tvorbu.

Čerstvý **zázvor** obsahuje éterické oleje, které aktivují imunitní systém a zahánějí bakteriální a virové infekce. Výborný a léčivý nápoj připravíme z 25 g

čerstvého kořene, který pokrájíme na slabá kolečka v 600 ml vody povaříme asi 20 minut. Poté scedíme, doplníme citronovou šťávou a medem.

Nezapomínejme ani na obyčejný jogurt, další zakysané výrobky, karotku, špenát, česnek, cibuli, kysané zelí, křen ad.

Nechcete si připravit elixír proti stárnutí? Potřebujeme 2 l vody, 1 kg cukru, 4 citrony, 4 cibule a 30 stroužků česneku. Do větší skleněné lahve dáme vodu svařenou s cukrem. Do vychladlého nálevu přidáme oloupané a pokrájené citrony bez jader, pokrájenou cibuli a česnek. Lahev uzavřeme a necháme 21 dní v chladné místnosti stát. Každý den promícháme. Scedíme, slijeme do lahvi a dobře uzavřeme. Pijeme 1–2 malé sklenky denně.

Jsou tyto rady úsměvné? Snad ano. Mějme však na paměti: „Zdraví není vším, ale bez něho je všechno ničím.

Za Klub důchodců Vlasta Jechová

Mýty o diabetu

Mýtus 1: Diabetes je nemoc tloušťků.

Fakt, že obezita je těsně spjata s diabetem mellitem 2. typu, je dnes zcela jasný a prokazatelný. Mýtus o nemoci tloušťků však plyne z toho, že lidé nerozlišují mezi

cukrovkou 1. a 2. typu. 85–90 % všech diabetiků tvoří pacienti s cukrovkou 2. typu a u nich je diabetes ze 60–90 % spojen s nadváhou, nejčastěji s tzv. centrální obezitou (typu jablko), kdy je tuková tkáň zmnožena v oblasti trupu. To má za následek vážné zdravotní komplikace. Cukrovka 2. typu spolu s vysokým tlakem, obezitou, poruchou metabolismu tuků a vyšší hladinou kyseliny močové jsou „syndromem inzulínové rezistence“, kdy organismus (především svalové a jaterní buňky) nereaguje adekvátně na obvyklé koncentrace inzulínu v krvi a přidává se i porucha sekrece inzulínu. Syndrom zvyšuje riziko aterosklerózy a srdečních příhod, roste sklon k trombóze. Lidé mají kvůli vyšší hladině inzulínu větší pocit hladu a zvýšený příjem potravy vede k růstu obezity, která zhoršuje inzulínovou rezistenci, a bludný kruh se uzavírá. Avšak pacienti s cukrovkou 1. typu (cca 10 % pacientů s diabetem) ve většině případů nebývají obézní a rozvoj nemoci není důsledkem přejídání či přemíry příjmu cukrů. Tento typ cukrovky mají většinou děti nebo mladí lidé. Problémem je postupná destrukce buněk slinivky zodpovědných za tvorbu inzulínu – hormonu, který jediný umí regulovat hladinu krevního cukru v krvi. Jeho absence není slučitelná se životem.

Pokračování příště.

zdroj: www.diadesatero.cz

Recept nejen pro diabetiky: Grilovaná kuřecí prsíčka s jogurtem

200 g kuřecích prsíček, 200 ml bílého netučného jogurtu, 60 g cibule, 2 stroužky česneku, 1 lžička zázvoru, 1 lžice citrónové šťávy, 1 lžička kari koření, sůl

Smícháme nakrájenou cibuli a česnek s jogurtem a kořením. Kuřecí prsíčka potřeme solí, vložíme je do skleněné nebo kameninové nádoby a nalijeme jogurt s kořením. Maso vložíme do lednice na 24 hodin. Poté vyjmeme maso z nálevu bez osušování (díky tomu se vytvoří jemná jogurtová kůrka a maso je šťavnaté) a z každé strany 3–5 minut grilujeme. Podáváme s vařeným bramborem a zeleninovým salátem.

nutriční hodnoty (1 porce): energetická hodnota 840 kJ, cukry 15 g, tuky 3 g, bílkoviny 29 g, vláknina 0,9 g

Účast na sportovních hasičských akcích v roce 2009

Okrsková soutěž v Čisté u Horek – 13. 6. 2009

Na této soutěži změřilo své síly celkem 26 družstev. Od nás se jí zúčastnilo jedno družstvo žen a tři družstva mužů (z toho jedno bylo smíšené). Soutěžilo se ve dvou útocích – při prvním se voda nabírala klasicky z kádě, ale při druhém z tamního potoka. Po poměrně vyrovnaných výsledcích to dopadlo takto: **ženy obsadily 7. místo, muži „A“ 1. místo, muži „B“ 17. místo a smíšené družstvo (muži „C“) 15. místo.**

Noční soutěž v Nedaříži – 22. 8. 2009

Na noční soutěž jsme se vydali ve třech týmech – muži „A“, muži „B“ (smíšené družstvo) a ženy. Výsledkem napínavého klání bylo: **3. místo ženy, muži „A“ 7. místo a muži „B“ 8. místo**, přičemž obě družstva mužů od sebe dělila pouhá setina vteřiny.

Soustředění na Pecce – 3.–4. 10. 2009

Každoročního soustředění, které pořádají jilemničtí hasiči, jsme se zúčastnili jak dorostenci, tak i mladší hasiči. V sobotu jsme závodili jako jednotlivci a v neděli už jako družstva. Běhali jsme v poměrně náročném terénu, na kontrolních stanovištích jsme určovali hasičské a topografické značky a hasební prostředky, šplhali po laně, stříleli ze vzduchovek, neminula nás ani zdravotní péče a v případě mladších dětí uzlování. Dorostenci navíc překonávali vodní příkop, prokazovali znalosti z optické signalizace a část trati běželi podle určených azimutů. Volné chvíle jsme vyplňovali hraním her a přípravou na disciplíny. Nakonec jsme dopadli takto:

Jednotlivci: mladší děti – chlapci:

Lukáš Link – 25. místo

Matěj Kolář – 26. místo

Adam Kalenský – 27. místo

Josef Vanel – 28. místo

Lukáš Trejbal – 29. místo

Mladší děti – dívky:

Eliška Hamáčková – 8. místo

Renáta Trejbalová – 9. místo

Petra Bachtíková – 10. místo

Valerie Jiroutová – 12. místo

Bára Vanclová – 13. místo

Dorostenky:

Karolína Grofová – 3. místo
Anna Soukupová – 6. místo

Dorostenci:

Pavel Horáček – 3. místo
Štěpán Medera – 4. místo

Družstva:

mladší děti – 4. a 8. místo
dorostenci – 2. místo

Branný závod v Čisté u Horek – 17. 10. 2009

Tady jsme soutěžili ve stejných disciplínách, které jsme trénovali na soustředění. Krakonoš nám ale seslal opravdu psí počasí, a tak se organizátoři z bezpečnostních důvodů rozhodli trať zkrátit a vynechat šplh po laně. Dalším zádrhelem ale byl azimutový úsek pro dorost, ze kterého díky chybě trasera také sešlo. Nakonec jsme ale trať všichni zvládli s výbornými výsledky a jako **smíšený dorostenci** jsme obsadili **1. místo**. **Mladší děti** si vysloužily **9. místo**.

Vánoční turnaj ve stolním tenise – 19. 12. 2009

Krátce před Vánocemi jsme se vydali do Kulturního domu v Levínské Olešnici na ping-pongový turnaj. Soutěžilo se ve třech kategoriích, a to: muži, ženy a senioři. Jelikož zástupců v posledních dvou kategoriích bylo poskrovnu, utkaly se ženy i se senioři. Naopak mužů bylo opravdu hodně, a tak byli rozděleni do několika skupin. Přestože naši kluci hráli opravdu pěkně, finále se odehrávalo bez nich. Umístili jsme se takto: **Karolína Grofová – 1. místo, Markéta Jezdinská – 3. místo, Matěj Kuřík – 6. místo, Pavel Horáček – 13. místo, Adam Jezdinský a Štěpán Medera – 15. místo.**

Karolína Grofová

Činnost studeneckých dobrovolných hasičů v roce 2009

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Studenec

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Studenec (dále jen JSDH obce Studenec) má v současné době 24 členů. Vozidla CAS 32/T 815, DA 12/A 31 a VW Transporter, kterými je jednotka vybavena, může řídit a obsluhovat 11 řidičů-strojníků, 11 členů jednotky má způsobilost k používání dýchacích přístrojů a 11 členů jednotky může obsluhovat motorovou řetězovou pilu. Odborná příprava členů jednotky byla v roce 2009 organizována již tradičně v 6 termínech během roku.

V zimním období a v případě nepříznivého počasí probíhalo teoretické školení v klubovně hasičské zbrojnice. Praktický výcvik s technikou a technickými prostředky byl organizován v prostoru kamenolomu ve Studenci, výcvik s pěnou na hašení požárů a oblekem proti bodavému hmyzu na louce za hasičskou zbrojnicí a základní školení pro práce ve výškách bylo provedeno na vnějším požárním schodišti na budově Základní školy ve Studenci. Řidiči se účastnili ve stanovených termínech kondičních jízd s technikou a v měsíci listopadu 2009 absolvovali školení řidičů v Autoškole Jiří Neumann ve Dvoře Králové. V březnu proběhlo teoretické školení nositelů dýchací techniky v hasičské zbrojnici ve Studenci. Praktický výcvik s dýchacím přístrojem musí být proveden každé 3 měsíce, v listopadu se členové jednotky zúčastnili výcviku v protiplýnovém polygonu HZS Libereckého kraje na PS Jablonec nad Nisou a další tři termíny výcviku byly provedeny během roku v hasičské zbrojnici a okolí. Dále se nositelé dýchací techniky podrobili na jaře zdravotní prohlídce k prodloužení zdravotní způsobilosti potřebné pro používání dýchacích přístrojů. V únoru 2009 se zúčastnili členové JSDH obce Studenec, kteří jsou oprávněni používat motorovou řetězovou pilu, školení a přezkoušení na hasičské stanici v Jilemnici. V měsíci říjnu se konal praktický výcvik s motorovou řetězovou pilou v lesním porostu ve Studenci „Na Smítech“ a v Roztokách u Jilemnice. Další činností členů jednotky bylo provádění údržby a oprav techniky a technických prostředků v garážích hasičárny, které jsou prováděny většinou o večerních pondělních brigádách. Drobnější opravy techniky jsou prováděny přímo v garážích hasičárny a ve spolupráci s firmou Zetka Strážník a. s. Studenec. Závažnější opravy techniky jsou řešeny se servisními firmami. Obě výjezdová vozidla prošla bez problémů technickou kontrolou a měřením emisí motoru, vozidlo CAS 32/T 815 v měsíci září a vozidlo DA 12/A 31 v měsíci květnu. V roce 2009 bylo zakoupeno nové vybavení pro práce ve výškách – hasičské opasky, záchranná lana, karabiny, blokanty a slaňovací osmy. Původní vybavení pro práce ve výškách již mělo prošlou životnost a bylo vyřazeno z používání. Dále bylo zakoupeno 5 kusů přenosných radiostanic HYT TC 700, kterými je možné komunikovat mezi hasičskými jednotkami na místě zásahu, jelikož pracují na hasičských frekvencích. Další novou výbavou je 8 kusů zásahových přileb PAB FIRE s držákem a svítlnou, které nahradily přilby PZ 11 ve vozidle DA 12/A 31. Dále byly zakoupeny nehořlavé nomexové kukly (4 ks) pro ochranu hlavy a krku zasahujících hasičů při použití dýchacích přístrojů. Pro ochranu hasičů při zásahu na likvidaci bodavého hmyzu (vosy, včely a sršně) byl do výbavy jednotky zakoupen ochranný oblek proti bodavému hmyzu. Přehled zásahů a prací za úplatu JSDH obce Studenec v roce 2009 uvádím v další části zprávy o činnosti. Práce za úplatu provádí jednotka v případě, že nehrozí nebezpečí z prodlení a jsou prováděny dle ceníku schváleného

radou Obce Studenec – čištění odpadních potrubí, mytí komunikací, dovoz vody do bazénů, likvidace bodavého hmyzu, práce s motorovou řetězovou pilou atd. Provedení práce za úplatu je nutné předem dohodnout na Obecním úřadu ve Studenci nebo s velitelem JSDH obce Studenec. S platnými cenami se občané mohou seznámit na Obecním úřadu ve Studenci nebo u velitele JSDH obce Studenec.

Zásahy a práce za úplatu JSDH obce Studenec v roce 2009

6. 3. 2009 – Zetka Strážník a.s. Studenec – mytí váhy pro nákladní vozidla v kamenolomu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

6. 3. 2009 – Studenec „Na Kubíku“ mezi domy č.p. 186 a č.p. 199 – čištění potrubí propustě pod místní komunikací

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec

29. 4. 2009 – Studenec u Obecního úřadu č.p. 364 – zavlažování zaseté trávy na pozemku mezi silnicí a OÚ

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec

2. 5. 2009 – Horka u Staré Paky – doplňování vody do parních lokomotiv na vlakovém nádraží v rámci oslav výročí 150 let od uvedení do provozu železniční tratě Pardubice – Liberec

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec, která akci tímto sponzorovala

2. 5. 2009 – Studenec u Obecního úřadu č.p. 364 – zavlažování zaseté trávy na pozemku mezi silnicí a OÚ

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec

3. 5. 2009 – Horka u Staré Paky – doplňování vody do parních lokomotiv na vlakovém nádraží v rámci oslav výročí 150 let od uvedení do provozu železniční tratě Pardubice – Liberec

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec, která akci tímto sponzorovala

20. 5. 2009 – Studenec u Základní školy č.p. 367 – odstranění roje včel ze stromu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815

22. 5. 2009 – Horní Branná č.p. 257 Základní škola – taktické cvičení na likvidaci

požáru v budově Základní školy s evakuací osob ze školy, vyhledáváním pohřešovaných osob a poskytnutím první pomoci zraněným

- výjezd: HZS LBK PS Jilemnice CAS 25 K/LIAZ a CAS 32/T 815, HZS KHK PS Vrchlabí CAS 24/ RENAULT, JSDH obce Horní Branná DA 12/A 21, JSDH obce Studenec CAS 32/T 815 a DA 12/A 31, JSDH obce Jilemnice CAS 25 K/LIAZ, HZS LBK PS Turnov AZ 30/MAN Camiva
- členové JSDH obce Studenec prováděli zásah v dýchací technice – nasazení proudů na „hašení“, vyhledávání osob a dále zřídili dopravní hadicové vedení B-75 od stroje PS 12 ze Zámeckého rybníka na doplňování vody do cisteren na místě zásahu.

23. 5. 2009 – Studenec u Základní školy č.p. 367 – odstranění roje včel ze stromu

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31

28. 5. 2009 – Jilemnice ul. Haklova č.p. 89 – požár bytu v podkroví bytového domu

- výjezd: HZS LBK PS Jilemnice s CAS 25 K/LIAZ, CAS 32/T 815, JSDH obce Jilemnice s CAS 25 K/LIAZ, JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815 a JSDH obce Peřimov s CAS 25/RTHP
- jednalo se o požár podkrovního bytu ve 3. NP bytového domu. Zařízení obytné místnosti bylo požárem zničeno. Uživatelé bytu, který byl popálený a nadýchaný kouře, převezla ZZS Jilemnice do nemocnice v Jilemnici k ošetření. Z bytového domu bylo evakuováno 11 osob. K rozšíření požáru do půdního prostoru a na střechu nedošlo, přestože plameny šlehaly z oken bytu. První zásah provedli obyvatelé domu pomocí hadice od nástěnného požárního hydrantu.
- při příjezdu JSDH obce Studenec byl již požár lokalizovaný, jednotka ponechána v záloze na místě zásahu

9. 6. 2009 – Studenec u domu č.p. 336 – odstranění roje včel ze stromu

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- práce za úplaty

2. 7. 2009 – Jilemnice ul. V Jilmu č.p. 229 – čerpání vody ze suterénu firmy COMA

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815 a DA 12/A 31
- vlivem přívalového deště došlo k zaplavení suterénu budovy, kde se nacházely skladové prostory firmy, jednotka provedla odčerpání vody ze suterénu pomocí dvou elektrických ponorných čerpadel a omytí prostoru u nákladové rampy a vjezdu do dvora firmy od naplaveného bahna pomocí proudu C-52 od CAS 32/T 815

10. 7. 2009 – napuštění vody do bazénu hadicovým vedením od hydrantu ve

Studenci u domu č.p. 91

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- práce za úplatu

23. 7. 2009 – Studenec – území obce, odstranění spadlých stromů po bouřce se silným větrem

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- odstranění dvou spadlých stromů na silnici ze Studence směrem na Zálesní Lhotu v kopci „Tauchák“. Pádem stromů došlo k poškození dvou projíždějících osobních vozidel, ke zranění osob nedošlo. Po zprovoznění silnice JSDH obce Studenec odjíždí k firmě Tessitura Monti Cekia s.r.o. (dříve Texlen), kde spadl listnatý strom na střechu skladovací haly. Na místo zásahu povolán p. Mečír Petr st. – firma na těžbu a přibližování dřeva, který provedl s JSDH obce Studenec odstranění stromu ze střechy skladovací haly. Dále se jednotka přemísťuje k obytnému domu č.p. 113 ve Studenci odstranit spadlý strom z přístupové cesty k domu. Po odstranění stromu jednotka odjíždí do Jilemnice na železniční přejezd v ulici K Javorku odstraňovat spadlé stromy z železniční tratě Jilemnice – Martinice v Krkonoších. Po příjezdu na místo zásahu bylo zjištěno, že se zde nachází jednotka HZS Českých drah Liberec a JSDH obce Martinice v Krkonoších. Velitel zásahu oznamuje veliteli JSDH obce Studenec, že zásah byl již ukončen a spadlé stromy jsou z železniční tratě odstraněny. JSDH obce Studenec se vrátila na základnu.

25. 7. 2009 – Studenec č.p. R-24 – odstranění spadlého stromu

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- při bouřce se silným větrem dne 23. 7. 2009 došlo k přelomení kmenu 80 let staré lípy v zahradě u obytného domu, koruna stromu spadla na přízemní zděnou kolnu s pultovou střechou a slabé větve zasáhly okraj střechy domu. Jednotka provedla rozřezání a odstranění spadlého stromu.

12. 8. 2009 – Studenec u domu č.p. 407 – čištění potrubí propustě pod cestou k obytnému domu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

14. 8. 2009 – Zetka Strážník a.s. Studenec – mytí váhy pro nákladní vozidla v kamenolomu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

15. 8. 2009 – Dolní Branná „Na Bakově“ – planý poplach, nenahlášené pálení větví na ohništi

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- po příjezdu na místo zásahu v 04.10 hod. bylo zjištěno, že se jedná o nenahlášené pálení větví na ohništi o průměru asi 2,5 metru, po přiložení větví na ohniště dosahovaly plameny až do výše 4 metrů. Ohniště se nachází na okraji lesního porostu vedle dřevěného objektu asi 100 metrů od silnice. Na místě zásahu se nacházelo asi 10 osob pod vlivem alkoholu. Velitel zásahu zakázal další přikládání na ohniště a nařídil zajištění dozoru do vyhoření ohniště.

15. 8. 2009 – Studenec u domu č.p. 292 – čištění potrubí propustě pod silnicí

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec
- potrubí se pročistit nepodařilo, jelikož po pročištění asi 3 metrů již „kanálový krtek“ dále nepostupoval, a do usazeného materiálu v potrubí propustě nebylo možné zarazit ani železnou trubku

3. 9. 2009 – Zálesní Lhota před domem č.p. 129 – pád stromu na dráty elektrického vedení

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- vlivem silného větru došlo k přelomení kmenu listnatého stromu – břízy a k pádu stromu na louku vedle silnice. Padající strom strhl dráty elektrického vedení, které spadly na vozovku. Jednalo se o dráty nízkého napětí od trafostanice k obytným domům. Pomocí zkoušečky bylo zjištěno, že spadlé dráty elektrického vedení na silnici nejsou pod napětím a poté byly dráty pomocí izolovaných pákových nůžek přestříženy a odstraněny ze silnice.

13. 9. 2009 – Jilemnice ul. Žižkova – sportovní stadion, zapaření hromady dřevěných štěpků

- výjezd: HZS LBK PS Jilemnice s CAS 25 K/LIAZ a CAS 32/T 815, JSDH obce Jilemnice s CAS 25 K/LIAZ a JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- jednalo se o hromadu dřevěných štěpků na ploše asi 30 x 10 metrů s výškou až 3 metry. Hromada se nacházela na asfaltové ploše vedle fotbalového hřiště, došlo k zapaření štěpků, z hromady vycházela pára a hrozilo, že dojde ke vznícení štěpků. Jednotky provedly rozhrabání a přeházení štěpků v místech nejvyšší teploty pomocí lopat a vidlí.

16. 9. 2009 – Zálesní Lhota vedle domu č.p. 217 – požár v lesním porostu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815 a HZS LBK PS Jilemnice s CAS 25 K/LIAZ
- práce pro Obec Studenec
- jednalo se o požár hrabanky, suché trávy a větví na ploše 5 × 5 metrů na

okraji lesního porostu

5. 10. 2009 – Zetka Strážník a. s. Studenec – mytí váhy pro nákladní vozidla v kamenolomu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

16. 10. 2009 – Studenec „U lípy“ vedle domu č.p. 296 – odstranění spadlé větve ze silnice

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- vlivem těžkého mokrého sněhu došlo k ulomení větve o průměru asi 40 cm z listnatého stromu (jasanu) vedle silnice. Spadlá větev zablokovala celou šířku silnice. Jednotka provedla rozřezání větve pomocí motorové řetězové pily a odklizení mimo silnici.

29. 10. 2009 – Studenec č.p. 5 – Mateřská školka, bourání poškozeného komínu

- výjezd: JSDH obce Studenec s DA 12/A 31
- práce pro Obec Studenec
- komín byl ve velice špatném stavu, malta ze spár mezi cihlami byla místy vypadaná a hrozilo, že se komín zřítí

17. 11. 2009 – Horka u Staré Paky – dopravní nehoda

- výjezd: HZS LBK PS Jilemnice s RZA/NISSAN a CAS 25 K/LIAZ, HZS KHK PS Nová Paka s CAS 24/T 815, JSDH obce Studenec s DA 12/A 31 a JSDH obce Nedaříž s vozidlem MAZDA 2200
- jednotky prováděly pátrání po lehce zraněném řidiči havarovaného vozidla, který odešel z místa dopravní nehody. Pátrání probíhalo v prostoru od fotbalového hřiště směrem k Nedaříži a okolo autobusového a vlakového nádraží. Hasičskými vozidly bylo prováděno pátrání na silnicích v okolí obce Horka u Staré Paky. Pohřešovaná osoba nebyla nalezena a po ukončení pátrací akce Policií ČR se jednotky vrátily na základny. Pohřešovaná osoba byla nalezena druhý den ráno u příbuzných ve vzdálenosti asi 10 km od místa zásahu.

4. 12. 2009 – Studenec u Základní školy a sokolovny – mytí parkovišť a cesty

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec
- provedeno omytí parkoviště za budovou Základní školy ve Studenci, přístupové komunikace ke škole směrem od sokolovny a znečištěné části parkoviště u sokolovny. Asfaltová parkoviště a přístupová komunikace byly během stavby nové Mateřské školky znečištěny blátem ze stavebních strojů a nákladních vozidel.

4. 12. 2009 – Studenec u Obecního úřadu č.p. 364 – mytí parkoviště a cesty

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce pro Obec Studenec
- provedeno omytí parkoviště a obecní komunikace vedle budovy Obecního úřadu ve Studenci. Při výstavbě nového veřejného osvětlení došlo ke znečištění parkoviště a cesty blátem ze stavebních strojů a nákladních vozidel.

10. 12. 2009 – Zetka Strážník a. s. Studenec – mytí váhy pro nákladní vozidla v kamenolomu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

18. 12. 2009 – Zetka Strážník a. s. Studenec – provozovna Zálesní Lhota, čištění odpadního potrubí z kravína do centrální kanalizační jímky

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- práce za úplatu

21. 12. 2009 – Horní Branná č.p. 117 – požár obytného domu

- výjezd: JSDH obce Studenec s CAS 32/T 815
- po výjezdu k zásahu OPIS Semily odvolává radiostanicí jednotku zpět na základnu, požár je již lokalizovaný a jednotka není na místě zásahu potřeba

Ukázky hasičské techniky pro děti v mateřských školkách

V období od 28. dubna do 30. června 2009 probíhal projekt pod názvem „Vím, co smím, a tak se nebojím“, který byl určený dětem z mateřských školek na území mikroregionu Jilemnicko. Náplní projektu byla především realizace vzdělávacího dopoledne s malou ukázkou techniky složek IZS. Obsahem tohoto vzdělávacího dopoledne byly dvě tématické přednášky. První přednáška věnovaná problematice všeobecné bezpečnosti dětí, kterou prezentovali zástupci Města Jilemnice a Policie ČR. Druhá přednáška byla prezentována prostřednictvím zástupců Hasičského záchranného sboru a byla zaměřena na bezpečnost dětí ve vztahu k všeobecných zásadám požární bezpečnosti.

JSDH obce Studenec se tohoto projektu účastnila na žádost velitele požární stanice Jilemnice npor. Kouby Romana.

Děti z mateřských školek se seznámily s vybavením hasičských vozidel, ochrannými prostředky zasahujících hasičů a pokud to počasí dovolilo, tak si zastříkaly z hasičské hadice od vozidla CAS 32/T 815. Po ukázce stříkání lafetovou proudnicí patřil závěr již tradičně ukázce zvukového výstražného zařízení.

Termíny ukázek techniky a vybavení JSDH obce Studenec:

29. dubna 2009...Mateřská školka v Čisté u Horek...CAS 32/T 815

7. května 2009...Mateřská školka v Levínské Olešnici...CAS 32/T 815

28. května 2009...Mateřská školka v Zálesní Lhotě...CAS 32/T 815

25. června 2009...Mateřská školka ve Studenci starší děti...CAS 32/T 815, DA 12/A 31

29. června 2009...Mateřská školka ve Studenci mladší děti...CAS 32/T 815, DA 12/A 31

Den otevřených dveří v hasičské zbrojnici ve Studenci

V pátek 19. června 2009 probíhal od 13.00 do 19.00 hodin ve studenecké hasičské zbrojnici den otevřených dveří pro veřejnost. Technika, kterou je hasičská jednotka vybavena, byla vystavena na parkovišti před hasičárnou. Občané se mohli seznámit s vybavením zásahových vozidel, s ochrannými pomůckami, které hasiči používají při zásahu, a byly jim zpřístupněny i prostory hasičské zbrojnice. Členové jednotky seznámili přítomné s činností jednotky a předvedli praktické ukázky použití zásahových oděvů, přileb, dýchacích přístrojů a dalšího vybavení jednotky. Přítomné děti si vše vyzkoušely a také si zastříkaly ze džberové stříkačky a pomocí proudu C-52 od hydrantu. Dále byla předvedena ukázka použití přenosných práškových hasících přístrojů. Každoroční průměr asi 20 návštěvníků letos zvýšily děti ze Základní školy na Pomezních Boudách, které se vracely ze školního výletu a navštívily naši hasičskou zbrojnici. Dále se naší akce zúčastnil starosta Obce Studenec Jiří Ulvr a přijeli i dobrovolní hasiči ze Žďáru u Staré Paky. I přes tradičně špatné počasí s dešťovými přeháňkami se akce poměrně vydařila a budeme se snažit příští rok opět občany seznámit s naší činností při dnu otevřených dveří.

S činností, vybavením a zásahy studeneckých hasičů se můžete seznámit na internetových stránkách, které naleznete na adrese <http://hasici.studenec.cz>, případně je možno použít přímý odkaz na stránkách Obce Studenec (www.studenec.cz). Na těchto stránkách naleznete také fotografie ze zásahů a dalších akcí.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům JSDH obce Studenec, kteří přispívají ke zdárnému chodu hasičské jednotky, účastní se odborné přípravy, udržují techniku a technické prostředky v provozuschopném stavu a v případě potřeby vyjíždějí na pomoc v krizových situacích spoluobčanům nejenom ve Studenci, ale i do okolních obcí.

Josef Vancl, velitel JSDH obce Studenec, č. t. 724 079 532

Školní sportovní klub

Turnaj ve florbale

Školní turnaj ve florbale skončil překvapením, když vítězem se zaslouženě stalo družstvo 8.B, na druhém místě se umístil favorit turnaje, chlapi z 9.A a třetí místo vybojovalo družstvo VII.B v čele s nejlepším střelcem turnaje Martinem Kuříkem s 11 brankami. Největším překvapením pak byly výkony VI.A, které jim stejně jako v sálové kopané vynesly čtvrtou pozici. Mezi dívkami zvítězila děvčata sedmé třídy.

Po školním kole již tradičně pokračoval florbal okrskovým kolem ve sportovní hale v Jilemnici. Naše družstvo vstupovalo do turnaje s cílem postoupit do okresního kola. To se nám podařilo, i když jsme obsadili až třetí, nepostupovou příčku. Ovšem již před turnajem bylo jasné, že pokud se na postupovém místě objeví Základní škola Horní Branná, postupovat nebude, protože ve družstvu nastupovali hráči z jiných škol. To sice pravidla nepovolují, nicméně, aby úroveň turnaje neutrpěla, bylo této škole povoleno tým takto doplnit. Připravila se tak předem o případný postup. Jak se nakonec ukázalo, tito hráči byli opravdu výraznými osobnostmi svého týmu a nejenom, že dokázali porazit naše družstvo, v zápase plném obrátů (1:0, 1:2, 3:2, 3:4), ale vybojovali i bod s favoritem turnaje ZŠ Jilemnice Komenského. Na skóre pak skončili druzí a nepostoupili. Naši hoši dokázali po již zmiňovaném zápase vydržet výhru s Gymnáziem Jilemnice a podlehlí sportovní škole Jilemnice. Skončili třetí a postup jim tak doslova spadl do klína. Popřejme našim hochům hodně zduar a více štěstí v koncovce v dalším kole...

V okresním finále v Turnově chyběl Martin Kuřík (lyžařský výcvik) a navíc nám nepřál los, neboť v tříčlenné skupině byli oba favorité z Turnova a ze Semil. Mužstvo se však vypjalo ke kvalitním výkonům a ve vyrovnaných zápasech podlehl 1:2 Semilům a 3:4 Turnovu, což znamenalo boj ve skupině o 7. až 9. místo. Tam své soupeře z Poniklé a Rokytnice jasně přehráli a obsadili tak 7. místo. Nejlepším střelcem týmu byl Honza Kuřík s 5 góly.

Turnaj v sálové kopané

Školní turnaj v sálové kopané, který se konal ve sportovní hale v Lázních Běláhrad, skončil bez překvapení, když vítězem se stalo družstvo 9. třídy, na druhém místě se umístil další favorit turnaje, chlapi z VIII.B a třetí místo vybojovalo družstvo VII.B. Nejlepším střelcem turnaje se stal Patrik Krejčí se 4 přesnými zásahy. Největším překvapením pak byly výkony VI.A, které jim

nakonec vynesly čtvrtou pozici. Mezi dívkami zvítězila děvčata deváté třídy a napodobila tak své mužské protějšky.

Okrsek sálová kopaná

V pátek 18. 12. 2009 se v Jilemnici ve sportovní hale uskutečnil okrskový fotbalový turnaj žáků, kterého se zúčastnilo i družstvo naší školy.

První zápas svedl naši školu s družstvem ZŠ Komenského Jilemnice. Souboj byl zpočátku vyrovnaný, především díky brankáři Nedomlelovi, který držel naše akce velmi vysoko, na druhé straně hrozilo naše družstvo z rychlých protiútoků. Bohužel pouze do desáté minuty, než se rozběhl brankostroj nevídaného stylu. Po jasné šanci a možnosti jít do vedení se naši hráči nevrátili a bylo z toho známé „nedáš, dostaneš“. Než jsme se stačili oklepat, soupeř nás zasypal dalšími čtyřmi góly a skóre o poločase bylo hrozivých 5:0. Nebyl to však konec všemu zlému, protože potom, co ráno nedorazil nemocný pilíř obrany Krejčí, se naše obrana úplně rozpadla a výsledkem bylo 6:1 ve druhém poločase a celkem 11:1.

Ve druhém zápase, ihned po skončení tohoto předchozího hodinového utrpení, jsme nastoupili proti Gymnáziu Jilemnice. Už po půl minutě jsme prohrávali po akci dva na jednoho 1:0. Obrana neexistovala, útok se nevracel. Nic nepomáhalo a po pátém gólu v naší síti to už nevydržel náš brankář a nechal se vystřídat. Poločas opět 5:0. Zlepšená hra po poločase přinesla pouze čestný gól a snížení na 1:5, nakonec ještě střídající brankář Kučera lovil míč ze své sítě a konečné skóre se tak zastavilo na 6:1.

Co říci závěrem? Asi rychle zapomenout a začít na sobě pořádně pracovat. Neděláme totiž ostudu jenom sobě, ale i své škole, potažmo vesnici. A myslím si, že je škoda hazardovat s dobrým jménem studeneckého školního fotbalu, jehož čest dlouhá léta před námi všichni budovali. Takže hlavu vzhůru a pěkně zase od začátku.

Mgr. Petr Baudyš

Sokol

Sokol Zálesní Lhota

Přeji všem fotbalistům a fanouškům vše nejlepší v novém roce 2010.

Po válce a zrušení protektorátu, v roce 1945 vzniká z Huttendorfu Zálesní Lhota, v roce 1947 byl založen první český Sokol v Zálesní Lhotě a nyní má 156 členů a disponuje majetkem v hodnotě 1 800 000 Kč.

Vznik hřiště v Zálesní Lhotě

Pozemek vlastnil továrník tkalcovny pan Rudolf Müller, ten věnoval 85 arů pozemku sportovnímu klubu, pro vybudování hřiště. Se stavbou se začalo prvního března 1934. Pozemek byl na mírném svahu, proto se zemina musela převážet na vyrovnání. Stavba byla vykonaná svépomocí. Podle paměti pana Tauchmana Jana byla stavba dokončena v roce 1935–1936, kdy mu bylo 6 let. Přesné datum ukončení není nikde zaznamenáno.

V roce 2009–2010 jsme poprvé v historii vstoupili do vyšší soutěže, a tím jsme získali sponzory a plno fanoušků. Zatím po první polovině soutěže jsme na 10. místě v tabulce. Jaro bylo pro nás vždy lepší, tak doufejme, že umístění v tabulce na konci bude na předních místech. V loňském roce jsme pro nedostatek sněhu pořádali závody na pytlích a pro velkou účast dětí jsme je letos zopakovali. Opět se vydařily a děti byly spokojené s pěknými cenami a sladkou odměnou.

Jako každý rok i v letošním roce připravujeme plno akcí jak pro dospělé, tak pro děti. O další činnosti Sokola budete informováni v dalším čísle Zpravodaje. Sportu zdar!

J. Palivoda

Zlatá obhajoba

Lyžařská sezóna je již v plném proudu, proto Vám přinášíme stručný souhrn výsledků závodníků T. J. Sokol Studenec:

V sobotu 2. 1. 2010 jsme byli na závodech v Jablonci nad Nisou. Na umělém sněhu, který byl smíchán s trochou přírodního, se našim závodníkům dařilo a všichni stáli na stupních vítězů. S velkým náskokem v kategorii žákyň nejmladších 2001 zvítězila Renata Trejbalová, třetí skončila Eliška Plecháčová ve starších žákyních 1997 a Jan Boura po výborném finiši vybojoval druhé místo o 0,6 vteřiny za prvním závodníkem ve starších žácích 1996.

Další sobotu 9. 1. 2010 uspořádal ČKS SKI Jilemnice závody na Benecku. Posílená skupina našich závodníků dosáhla tyto výsledky: 8. místo Chrástová Tereza kategorie předžákyně 500 m klasicky, 14. místo Trejbal Lukáš kat. předžáci 500 m klasicky, 1. místo Trejbalová Renata kat. žákyň nejml. roč. 2001 1 km klasicky, 22. místo Zahradníková Denisa kat. žákyň nejml. roč. 2000 1 km klasicky, 22. místo Pekárek Patrik kat. žáci nejml. roč. 2000 klasicky, 25. místo Pekárek Dominik kat. žáci nejml. roč. 2000 1 km klasicky, 7. místo Plecháčová Eliška kat. žákyň st. roč. 1997 3 km volně, 5. místo Boura Jan kat. žáci st. roč. 1996 3 km volně.

K sousedům do Královéhradeckého kraje jsme zajeli 16. 1. 2010, závody pořádal Olfín car Vella Trutnov v Mladých Bukách. Naši závodníci se umístili takto: 2. místo Trejbalová Renata, 13. místo Bergerová Magdaléna, 18. místo Zahradníková Denisa, 23. místo Bergerová Veronika, vše v kategorii 1 km klasicky 2000 a mladší, 8. místo Plecháčová Eliška v kategorii starší žákyň roč. 1996 – 1997 3 km klasicky, 2. místo Boura Jan v kategorii starší žáci 96 – 97, 8. místo Šulc Jan v kategorii mladší dorostenci roč. 1993 – 1994 4 km klasicky, 3. místo Hák Michal v kategorii muži 12 km klasicky.

V sobotu 23. 1. 2010 byl na pořadu Krajský pohár v Lučanech. Naši závodníci se umístili takto: Trejbalová Renata, 1. místo v kat. 2001, 1 km klasicky, Zahradníková Denisa, 14. místo v kategorii 1 km klasicky 2000, Plecháčová Eliška, 4. místo v kategorii starší žákyň roč. 1997 3 km klasicky, Boura Jan, 1. místo v kategorii starší žáci roč. 1996 3 km klasicky.

V sobotu 30. 1. 2010 pořádal Hančův sportovní klub Benecko již 4. závod Krajského poháru Libereckého kraje. Závodníci našeho oddílu se opět neztratili a umístili se následovně: 10. Chrástová Tereza, 11. Bergerová Veronika v kat. předžáčky roč. 2002 a ml., 500 m klasicky, 10. Trejbal Lukáš v kat. předžáci roč. 2002 a ml, 500 m klasicky, 1. Trejbalová Renata v kat. nejml. žákyň roč. 2001, 1 km klasicky, 13. Zahradníková Denisa, v kat. nejmladší žákyň roč. 2000, 1 km klasicky, 8. Plecháčová Eliška, v kat. starší žákyň roč. 1997, 3 km volně, 1. Boura

Jan v kat. starší žáci roč. 1996 3 km volně.

První únorový týden se v Liberci konala IV. Zimní olympiáda dětí a mládeže. Náš oddíl měl opět zastoupení, a to Jana Bouru, který obhájoval zlatou medaili z předchozí olympiády z tratě 2 km klasicky. Honza zabojoval a po velkém boji vyhrál opět zlatou medaili v běhu na 4 km klasicky v kategorii starší žáci. V běhu volnou technikou obsadil pěkné 5. místo, ve štafetách obsadil Liberecký kraj s Honzou na třetím úseku 2. místo.

Dalšími celostátními závody bylo Mistrovství ČR staršího žactva v Deštném v Orlických horách. Eliška Plecháčová v kategorii starší žákyně roč. 1997 obsadila na trati 3 km volně 8. místo, Jan Boura v kategorii starší žáci roč. 1996 se umístil na trati 4 km volně na 6. místě. O den později ve štafetovém závodě starších žákyň roč. 1996 – 1997 na trati 3 × 3 km klasicky startovala Eliška Plecháčová ve štafeti Liberecký kraj IV, štafeta se umístila na 9. místě. Jan Boura v kategorii starší žáci 1996 – 1997 na trati 3 × 3 km klasicky, se jako člen štafety Liberecký kraj I, stal mistrem republiky.

Petr Plecháč

Rozloučení se starým rokem

V závěru minulého roku již podruhé pozvala T. J. Sokol Studenec a Sokol Zálesní Lhota občany obou našich obcí ke společnému rozloučení se starým rokem na vrchol hory Strážník.

Od sokolovny 30. prosince v 15.00 hodin vyšlo na cestu více jak 60 účastníků. Mlhavé počasí nebylo nakloněno trase, která nabízí různé výhledy, a proto se pochodovalo k turistické muchomůrce, pokračovalo se po lyžařské cestě k vysilači a dále na vrchol. Tam jsme se setkali se šestnáctičlennou lhoteckou výpravou, která měla za sebou náročný výstup po sjezdovce.

Nejprve se podařilo zapálit připravený oheň, který byl pomocníkem k vytvoření dobré silvestrovské pohody. Po společném pozdravu jsme si připomněli některé zajímavosti – historicky nedoložené stopy J. A. Komenského v naší obci, na nedaleké skále Kazatelna měl mít v únoru roku 1628 utajené kázání. Na vrcholu stála také triangulační věž, která byla postavena roku 1937, nebyla udržována a v padesátých letech spadla (asi v roce 1955).

Rozloučení se starým rokem provedl starosta Sokola Jaroslav Hák, který všem zúčastněným popřál do nového roku 2010 hodně spokojenosti, elánu a především pevné zdraví.

Závěrečnou velice dobrou náladu se podařilo vytvořit nejen veselým čajem, ale především zpěváckými výkony všech 86 zúčastněných za doprovodu harmoniky a

kytary (zde patří velké poděkování manželům Hákovým).

Jaroslav Hák

Triangulační věž na Strážníku

Úvod: triangulace v geodézii (zeměměřičství) představuje trojúhelníkové zaměření trigonometrické neboli trojúhelníkové sítě, kdy se měří úhly vytyčovaných trojúhelníků pro účely mapovací. Slouží k vytváření map a také pro určování velkých vzdáleností na zemském povrchu.

Na Strážníku byl jeden z významných triangulačních bodů. Jednalo se o vysokou stavbu, která převyšovala okolní stromy, byla postavena z trámů a kmenů. Věž měla v polovině své výšky plošinu, která sloužila k postavení zeměměřičského přístroje. Od přístroje směřovala olovnice na triangulační patník zasazený na nejvyšším místě Strážníku.

Věž byla současně využita i pro státní nivelaci (stanovení nadmořské výšky) – zde je naměřeno 630 metrů nadmořské výšky. U zmíněného patníku je červenobíle natřená kovová tyč s tabulkou, na které je známé oznámení – zde je triangulační značka a její poškození je trestné.

Věž byla postavena v roce 1937, postupně chátrala a spadla asi v roce 1955.

Mgr. Pavel Zajíc

Sportovní klub Studenec

Druhý lednový víkend proběhla ve školící místnosti Pensionu Trautenberk valná hromada Sportovního klubu Studenec, která zhodnotila sportovní činnost za uplynulý rok 2009.

Nejpočetnějším oddílem je oddíl kopané, který má v současné době v soutěži dvě družstva dospělých a čtyři týmy mládeže. První část roku 2009 byla zakončena

ziskem dvou přebornických titulů v rámci okresu Semily, ten první získali starší žáci a ten druhý s právem postupu do krajských soutěží A muži. Po podzimní části sezóny panuje spokojenost s umístěním mládežnických celků, z nichž především mladší příprava suverénně ovládá tabulku okresního přeboru. Podle představ se však nedaří dospělým, kteří zápolí nejen s úzkým kádrem a herní disciplínou, ale také se samotným zájmem jednotlivých hráčů o fotbal. Pro jarní část sezóny je třeba kádr obou mužstev doplnit, ale zdroje vhodných hráčů jsou v okolí značně omezené.

Oddíl orientačního běhu sice nezopakoval úspěšný rok 2008, ale připsal si historicky první medaili z Mistrovství republiky, kterou ziskem 3. místa na krátké trati vybojoval Adam Chloupek a zároveň reprezentoval Českou republiku na Mistrovství Evropy dorostu v Srbsku.

Oddíl alpského lyžování získal zásluhou Daniely Markové a Adama Ziky tři medaile z Mistrovství České republiky dospělých a řadu úspěšných umístění v závodech po celé Evropě.

I nejmladší oddíl lehké atletiky si připsal první úspěchy v podobě medailí z krajského přeboru Libereckého kraje v lehké atletice. Tu nejčennější vybojoval Zdeněk Klíma v běhu na 1500 m, stříbro získal Sebastián Hájek ve skoku dalekém a bronz Kristýna Šemberová v běhu na 800 m.

Aktuálně

První sobotní víkend pořádal SK Studenec ve spolupráci s Pensionem Trautenberk již 19. ročník turnaje Studenecký mariáš. Letošního ročníku se zúčastnilo rekordních 56 vyznavačů mariáše. Mezi účastníky byl i bývalý předseda Libereckého krajského fotbalového svazu a prvoligový delegát Václav Severýn, který mimo jiné dosáhl nejvyšší výhry v jednom kole a celkově skončil na 8. místě. Vítězem se stal tradiční účastník Zdeněk Kužel ml. před Vítězslavem Jónem z Valteřic a Michaelem Haščákem z Hostinného.

Velice dobře si v letošní zimě vedou i studenečtí alpské lyžaři, v soutěži juniorů se tým rozrostl o další závodníky Valerii Velebovou, Marii Kvičalovou, Davida Bolka a Michala Tomáška, mezi dospělými bojují se svými soupeři Daniela Marková, Matyáš Mleziva a Adam Zika. Ten zatím dosáhl nejlepších výsledků včetně zisku důležitých FIS bodů. Zvítězil dvakrát na FIS závodech ve Špindlerově Mlýně, jednou v Albrechticích nad Jizerou a v Peci pod Sněžkou, obsadil 2. místo v italském Folgariu (zatím nejlepší výkon sezóny). Adam Zika byl i mezi posledními třemi kandidáty na dodatečnou nominaci na olympiádu ve Vancouveru, přednost nakonec dostala Petra Zakouřilová. Daniela Marková si zatím jediné vítězství ve FIS závodech připsala v Karlově pod Pradědem, třikrát vybojovala

2. místo (Pec pod Sněžkou, Albrechtice), jednou skončila na 3. místě (Albrechtice). Matyáš Mleziva studuje v Nevadě (USA) a závodí většinou za oceánem, zatím nejlépe se mu vedlo na FIS závodech v Park City, kde obsadil 18. místo s kvalitním ziskem FIS bodů.

Orientační běžci se zúčastnili Mistrovství ČR v lyžařském orientačním běhu na krátké trati v Jablonci nad Nisou a nejlépe si v mistrovských kategoriích vedl Štěpán Kučera (7. místo H16), Adam Chloupek (8. místo H18) a Tomáš Kučera (9. místo H16).

Cena Fair play

Cenu Fair play za loňský rok obdržel český reprezentant v orientačním běhu Michal Smola (mimo jiné pobýval ve Studenci při podzemních štafetách v roce 2008). Při jeho činu byl osobně přítomen studenecký závodník a člen redakce časopisu Orientační běh Honza Exner.

Zdraví až na prvním místě...

...aneb mistrovství světa v orientačním běhu očima novináře

Již před několika lety jsem v sobě objevil jakousi zálibu pro povolání novináře. Občas jsem napsal nějaký článek, krátkou reportáž a před dvěma lety jsem dostal možnost tuto svou zálibu přetavit v profesi. Stal jsem se jedním z členů redakce časopisu Orientační běh, tedy časopisu o sportu, který se stále mezi širokou veřejností těší většímu a většímu zájmu. A to nejen ve Studenci, kde se tomuto sportovnímu odvětví mohou věnovat již malí školáci, ale také v ostatních koutech nejen naší země.

Jak již bylo řečeno, orientační běh se stále rozrůstá a proniká do povědomí stále většího počtu naší populace. Světové šampionáty již dávno nejsou doménou severovýchodních zemí, čehož důkazem bylo i nedávné mistrovství světa v maďarském Miskolci, které se uskutečnilo v Bukových horách na severu Maďarska na konci srpna letošního roku. Proč vlastně píšete o této události? Jelikož je orientační běh mým sportem číslo jedna a zároveň jsem členem redakce našeho časopisu, požádal jsem společně se svým kamarádem Ondrou Švirákem vedení naší redakce, zda bychom právě my nemohli odjet do Maďarska a zpracovat reportáž o této velké události. A opravdu to vyšlo. Na jednu stranu jsme byli velice překvapeni a na tu druhou velice šťastni, jelikož tohle byla opravdová příležitost a zároveň úžasný zážitek.

Půl roku očekávání uteklo jako voda a v půlce srpna jsme vyrazili směr Maďarsko. Do samotného Miskolce, univerzitního města, které se stalo centrem světového šampionátu, jsme dorazili v úterý 18. srpna, tedy v den slavnostního zahájení mistrovství. Kvalifikační závody, které předcházely, dopadly pro české

naděje na výbornou a všichni naši reprezentanti se mohli těšit na účast v bojích o medaile. Zahajovací ceremoniál proběhl ve slavnostním sále místní univerzity a nabídl všem účastníkům příjemný kulturní zážitek. Smýšlení všech sportovců však již mířilo jiným směrem, na následující den již byl připraven první finálový závod na krátké trati neboli middle.

„Mým hlavním cílem je oběhnout závod bez chyb, na výsledek nemyslím.“ Tak zněla před začátkem finálového

závodu slova naší největší naděje, mistryně světa z loňského roku, Dany Brožkové (na fotografii). Finálový program začal závodem žen. V úvodu startovaly slabší závodnice, čím se však stále více blížily ty nejlepší ženy, atmosféra v centru houstla. „Máme nového vedoucího závodníka na radiové kontrole, Dana Brožková z České republiky,“ ozvalo se najednou z reproduktorů a my začali s nadějí vyhlížet Danu na divácké kontrole. A opravdu, Dana běžela výborně, dokázala udržet koncentraci i v závěru své trati a neuvěřitelným výkonem si doběhla pro druhý titul mistryně světa, tentokrát na krátké trati. Obrovská gratulace! Za ní se na stupních vítězů objevila věčně stříbrná Norka Anderssen a pro bronzovou medaili si doběhla žena, která se každý rok přetahuje s Rogerem Federerem o titul nejlepšího sportovce Švýcarska, po mateřské dovolené se navrátilší Simone Niggli.

V závodě mužů se očekávalo, zda se někomu podaří sesadit z trůnu světového krále na krátkých tratích, fenomenálního Thierry Gueorgiou. Urostlý Francouz však znovu nikoho nenechal na pochybách, kdo vládne současnému světovému middlu a systémem start cíl si doběhl již pro svůj sedmý titul mistra světa. Svou medailovou pout' zde také zahájil stříbrnou medailí král letošního světového poháru, Švýcar Daniel Hubmann. Z českých mužů se nejvíce dařilo Michalu Smolovi, který však ještě před šampionátem bojoval se zraněním paty, a proto bylo umístění na přelomu

první a druhé desítky úspěchem. Pro skvělé umístění si běžel i Jan Procházka, který však přehlédl povinný úsek, zvolil jiný postup a byl diskvalifikován. Hned na úvod mistrovství tedy zlatá medaile, co si víc přát.

Následující den se závodníci přesunuli do místní ZOO. Nešli ale na výlet. Areál se totiž pro tento den stal centrem dalšího finálového závodu, tentokrát ve sprintu. Dopoledne proběhla kvalifikace, kterou prošli čeští závodníci znovu bez ztráty kytičky. Výborný výkon předvedl debutant v národním týmu Vojta Král, který běhá v kategorii dospělých teprve prvním rokem, klobouk dolů. V dopolední kvalifikaci mnozí ze světové špičky ještě šetřili síly, ve finále si však již nikdo nemohl dovolit vypustit ani krok. Loňské sprintové finále v historickém centru Olomouce ovládl Rus Andrej Chramov, který znovu patřil k favoritům. To, že však uteče svým soupeřům o takový kus, nečekal nikdo. Už od startu nasadil neuvěřitelné tempo a celkově zvítězil o propastných téměř půl minuty před dvojicí Švýcarů. Pro druhé místo si doběhl mladý Fabian Hertner, další medaili, nyní stříbrnou, přidal do své sbírky Daniel Hubmann. „Zvolil jsem hned na úvod špatný postup a celkově mi to dnes vůbec nešlo,“ komentoval svůj závod nakonec patnáctý Tomáš Dlabaja, česká jednička v této disciplíně. Výborně běžel i Jan Mrázek, který bojoval o první desítku, na jedné z posledních kontrol však udělal velkou chybu a naděje se rozplynuly. Přesto zaslouží naši bojovníci velké uznání.

Ženský závod a zlatá radost pro Švédsko. Velká naděje této severské velmoci Helena Jansson, která se stále pohybuje ve světové špičce, se konečně dočkala, zaběhla výborný závod a v boji o zlatou medaili nedala nikomu jinému nejmenší šanci. I další medaile putovala do Švédska díky stříbrné Linea Gustafsson, bronz znovu pro Simone Niggli, která prokázala, že jí mateřská dovolená na formě opravdu nic nevzala, ba naopak. Největší česká naděje Eva Juřeníková se cítila unavená po rychlé dopolední kvalifikaci a nakonec skončila na 14. místě. Pro české barvy tentokrát neúspěšný závod. Nebyl však čas myslet na zklamání, již na příští den byl nachystán týmový vrchol celého šampionátu, závod štafet, k němuž většina českých závodníků vzhlížela jako k největšímu závodu celé sezony.

Díky absolvovanému dvojzávodu ve sprintu se na první, o něco kratší úsek, postavil Tomáš Dlabaja, zaběhl skvěle a pouze díky delší variantě trati předával Janu Procházkovi minutu za vedoucím Ruskem. Jak již je zvykem, i on předvedl úžasný štafetový výkon a předával čerstvému Michalu Smolovi těsně za vedoucími štafetami Francie, Ruska a Švédska. A drama šlo do finále. Nejdříve chyboval Rus Chramov, poté i „bezchybný“ Francouz Gueorgiou a do čela se záhy dostal mladý Švéd Martin Johansson, budoucí smutný hrdina tohoto mistrovství. Diváci, kteří sledovali v centru GPS záznam jednotlivých běžců, mohli vidět, jak vepředu běží osamoceně švédská vlajka, následovaná tou francouzskou, norskou a také českou,

díky skvělému výkonu Michala Smoly. Najednou se však všechny vlajky zastavili, na jednom místě a nic se nedělo. Asi výpadek signálu. Zraky všech diváků se tedy upřely k divácké kontrole a očekávaly kdo se zde objeví jako první. Švéd, Francouz, Nor nebo Čech? Švýcar...

V táboře švýcarských fanoušků propukl jásot, to právě ve chvíli kdy se před očima všech přihlížejících prořítel arénou Mathias Merz a o několik minutek později doběhl Švýcarům pro zlatou medaili. „Něco není v pořádku, něco se muselo stát.“ Tato myšlenka se honila hlavami všech přítomných až do chvíle, kdy se na diváckém úseku objevil Nor Anders Nordberg a oznámil všem, co se stalo. „Martin si v lese bodnul do nohy větve, Michal s Thierryem zůstali s ním a já běžel pro pomoc, potřebujeme doktora.“ A opravdu. Mladý Švéd při jednom z postupů upadl a vrazil si hluboko do nohy větve, tři závodníci přerušili svůj medailový závod, aby zachránili život kamarádovi. Vše nakonec dobře dopadlo, Martin byl převezen do nemocnice a tři hrdinové poté společně dokončili závod za obrovských ovací všech diváků. Pořadí v tomto případě nehrálo prázdnou roli.

Smola, Gueorgiou a Nordberg (na fotografii Smola uprostřed) prokázali opravdová srdce, přerušili závod, v němž sahalo po medaili, kvůli zranění svého kamaráda a ukázali nám všem, v čem skví krása sportu. Díky nim už není slovo fair-play pouhou součástí sportovních pravidel a za tento čin jim po právu patří úcta a respekt nás všech. Díky!

Trochu ve stínu předchozích událostí odstartoval také závod žen, v němž česká trojice Radka Brožková, Eva Juřeníková a Dana Brožková také dlouho sahalo po medaili, nakonec se však musela spokojit s pátým místem. Pro svůj vysněný titul doběhla Norkám věčně stříbrná Marianne Andersen, druhé skončili, Švédky a severské trio doplnily běžkyňe z Finska bronzovou medailí.

Po dni volna přišel poslední a také královský závod celého mistrovství, klasická

trať. Do závodu mužů byl původně nominován Michal Smola, který však, jak již bylo řečeno, před mistrovstvím bojoval se zraněním a dal raději přednost krátké trati a štafetám. Naši Honzové ve složení Procházka, Šedivý a Mrázek šli tedy do závodu s očekáváním a za zkušenostmi. První dva jmenovaní, shodou náhod týmoví kolegové z pražské Pragovky se po téměř dvou hodinách boje zařadili na vteřinu stejným časem na místo. V tomto závodě pak přišel čas muže číslo jedna nynějšího světového OB, Daniela Hubmanna ze Švýcarska, který si stylem start cíl doběhl pro druhý titul mistra světa na klasické trati v řadě a završil tak veleúspěšné mistrovství, v němž dokázal získat medaili v každém ze čtyř závodů. Stříbrný skončil Francouz Gueorgiou a pro bronz si spoluprací s Hubmannem doběhl Ital Michael Mamleev.

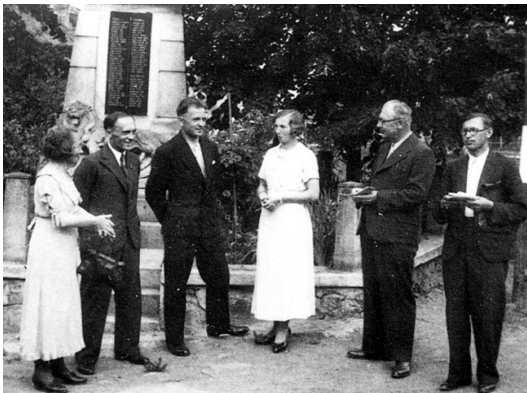
Švýcaři dnes měli opravdu den. Vrátit se po mateřské dovolené titulem mistryně světa, tomu se říká výkon. Simone Niggli vzala již od startu otěže závodu pevně do svých rukou a doběhla si již pro svůj titul mistryně světa v OB. Druhá skončila „opět“ Norka Anderssen. O bronzovou medaili dlouho bojovala Dana Brožková, nakonec ji však předstihla Finka Minna Kauppi, která v závěru trati spolupracovala s vítěznou Švýcarkou. Přesto byla Dana se svým výkonem spokojena.

Večerní závěrečná slavnost poté zakončila mistrovství plné osobních úspěchů i zklamání. Především však ukázalo, proč je orientační běh tak úžasným sportem nejen co se týče mistrovských titulů, ale také cti, odvahy, přátelství a fair-play. Za rok se světový šampionát koná v kolébce tohoto sportu. Tak tedy na shledanou v Norsku.

Jan Exner

Vyluštění fotohádanky z minulého čísla

Učitel'ský sbor studenecké školy: zleva Františka Portyková, Václav Knotek, Josef Lánský, Marie Grosmanová, Josef Mestenhauser a Antonín Holec

Nová fotohádanka

I tolik sněhu ve Studenci bývalo. Ve kterém roce a kde byla pořízena tato fotografie?

Zahřejte se svařákem

základ: kvalitní víno z
ingredience: skořice,
hřebíček,
kardamom,
citronová kůra,
nakrájené jablko

Ondřej Kuřík
ovoce zelenina vína

v Nové Pace

ovoce zelenina vína OK, Harantova 274, 509 01 Nová Paka, mob.: 777 608 841, www.okurik.cz

Studenecký zpravodaj 1/2010

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://www.studenec.cz/zpravodaj/zpravodaj.htm>

Uzávěrka dalšího čísla: **31. března 2010**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz.

Tisk FITOS spol. s r. o. Stará Paka